

«ΤΟ ΠΟΛΥΧΡΩΜΟ ΑΕΡΟΣΤΑΤΟ»

ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΠΥΡΓΕΤΟΥ

Αρ. Φύλλου 3

ΜΑΡΤΙΟΣ 2026

Διαδικτυακός Εκφοβισμός και Τεχνητή Νοημοσύνη»

1. Κ. Αραμπατζή, θα μας πείτε λίγα λόγια για το ποιο είναι το αντικείμενο με το οποίο ασχολείσθε;

Η κυβερνοασφάλεια είναι μία επιστήμη στην οποία μπορεί κάποιος μπορεί να ασχοληθεί ακολουθώντας πάρα πολλά διαφορετικά μονοπάτια. Η κυβερνοασφάλεια είναι ένα αντικείμενο, το οποίο περικλείει πάρα πολλές γνώσεις, οι οποίες, για παράδειγμα, ξεκινάνε από τις ανθρωπιστικές σπουδές και φτάνουν έως και την επιστήμη των υπολογιστών. Εγώ τώρα τι κάνω; Η δική μου δουλειά είναι λίγο διαφορετική. Βοηθάμε τις εταιρείες να μπορέσουν επικοινωνήσουν καλύτερα με τον κόσμο, τι λύσεις προσφέρουν, αλλά και να εκπαιδεύσουν τον κόσμο ή εσάς τα παιδιά ποιοι είναι οι κίνδυνοι και πώς μπορούμε να προστατευτούμε.

ΣΕΛΙΔΑ 12 - 15

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ

Στο χωριό μας οι παιδικές χαρές έχουν αρκετές ελλείψεις. Υπάρχουν 4 παιδικές χαρές, που όμως δεν είναι κατάλληλες. Πιο συγκεκριμένα οι δύο από αυτές είναι πάρα πολύ σκουριασμένες. Μπορεί να έχουνε ωραία παιχνίδια, αλλά είναι επικίνδυνες για τα παιδιά.

ΣΕΛΙΔΑ 2 - 3

Έξω βγες, την οθόνη κλείσε τον κόσμο ανακάλυψε, ζήσε τις στιγμές!

Επηρεασμένοι από το πόσο προσκολλημένοι είναι μικροί και μεγάλοι από το κινητό, αποφασίσαμε να ασχοληθούμε με δράσεις που θα θυμίσουν σε όλους πόσο σημαντικό είναι να αφήσουμε τις οθόνες για λίγο, να μιλήσουμε με τον διπλανό μας, να βγούμε έξω για να παίξουμε, να τρέξουμε... να ζήσουμε πραγματικά!

ΣΕΛΙΔΑ 11

Αναγέννηση Ολύμπου

Το χωριό μας έχει μία ομάδα που ονομάζεται «Αναγέννηση Ολύμπου». Ιδρύθηκε το 2022, αλλά πιο παλιά υπήρχε ο «Πυργετός», που ήταν η παλιά ομάδα, η οποία είχε κερδίσει πολλά κύπελλα και πρωταθλήματα.

ΣΕΛΙΔΑ 6

ΕΡΕΥΝΑ: ΤΑ ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΑ ΠΑΙΧΝΙΔΙΑ

Για μια ακόμη φορά αποφασίσαμε να κάνουμε ένα μοναδικό ταξίδι στον χρόνο, μέσα από την ξεχωριστή συνάντηση που είχαμε πρόσφατα με τους κυρίους και τις κυρίες του ΚΑΠΗ Πυργετού, με θέμα «Τα παραδοσιακά παιχνίδια». Στο ταξίδι αυτό βοήθησε και ο αγαπημένος γυμναστής του σχολείου μας, κ. Φώτης Μπουμπουγιατζής, ο οποίος μας πρότεινε μερικά παλιά, αλλά ευτυχώς όχι τόσο άγνωστα, διασκεδαστικά παιχνίδια!

Παιχνίδια που έχουν ξεχαστεί κι έχουν μείνει ζωντανά στις μνήμες εκείνων που τα ζήσανε και άλλα που ο χρόνος.....

ΣΕΛΙΔΑ 16 - 18

Ημέρα Τρίτη Ηλικίας

Την Ημέρα της Τρίτης Ηλικίας το Δημοτικό σχολείο Πυργετού επισκέφτηκε το ΚΑΠΗ του Πυργετού Λάρισας. Εκεί είπαμε τραγούδια, φτιάξαμε κάρτες για τους παππούδες και τις γιαγιάδες, κάναμε ένα μικρό και χιουμοριστικό σκετσάκι που ήταν η γιαγιά και η εγγονή και πήγαμε μια βόλτα, πήραμε συνέντευξη από τους παππούδες και τις γιαγιάδες, οι οποίοι μας έδωσαν πολύ ενδιαφέρουσες απαντήσεις. Επίσης, η κ. Κατερίνα Βλάχου μας διάβασε μια πολύ συγκινητική ιστορία με πρωταγωνιστή έναν ηλικιωμένο κύριο...

ΣΕΛΙΔΑ 5

Επίσκεψη του Δημοτικού Σχολείου Πυργετού στα γραφεία της εφημερίδας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ»

Στις 27 Νοεμβρίου του 2025 οι μαθητές και οι μαθήτριες των Ε' και Στ' τάξεων, είχαν την ευκαιρία να πραγματοποιήσουν μια ξεχωριστή επίσκεψη στα γραφεία της εφημερίδας «Ελευθερία», με αφορμή τη σχολική μας εφημερίδα «Το Πολύχρωμο Αερόστατο».

Η ιστορική εφημερίδα «Ελευθερία» της Λάρισας ιδρύθηκε το 1922 από τον επιτυχημένο επιχειρηματία Γεώργιο Δημητρακόπουλο, αποτελώντας μία από τις πιο παλιές και έγκριτες εφημερίδες της επαρχίας στην Ελλάδα, καταφέροντας εδώ και πάνω από εκατό χρόνια να ενημερώνει τους πολίτες της Λάρισας, αντέχοντας παράλληλα στο σαρωτικό πέρασμα του διαδικτύου.

ΣΕΛΙΔΑ 20 - 21

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ

Στο χωριό μας οι παιδικές χαρές έχουν αρκετές ελλείψεις. Υπάρχουν 4 παιδικές χαρές, που όμως δεν είναι κατάλληλες. Πιο συγκεκριμένα οι δύο από αυτές είναι πάρα πολύ σκουριασμένες. Μπορεί να έχουν ωραία παιχνίδια, αλλά είναι επικίνδυνες για τα παιδιά. Οι άλλες δύο δεν είναι τόσο επικίνδυνες, αλλά δεν έχουν τόσα πολλά παιχνίδια όσο οι προηγούμενες. Επίσης, είναι πολύ μικρές.

Θα ήθελα, λοιπόν, να υπενθυμίσω στον Δήμο Τεμπών να κάνει μια κίνηση για να τις διαμορφώσει, να τις κάνει πιο όμορφες, αλλά και πιο ασφαλείς, ώστε να μπορούμε να παίζουμε ξέγνοιαστα και να μην φοβόμαστε μήπως τραυματιστούμε!!!

Φωτεινή Λουλούδη

Συνέχεια στη σελίδα 3

Απογευθέντα

Βρέθηκαν γυαλιά χρώματος γκρι μπλε, μάρκα ARNETTE με μαύρη θήκη στην περιοχή του Πυργετού, δίπλα σε ένα πάρκο την Πέμπτη το απόγευμα στις 17/12/25. Όποιος ή όποια τα έχασε να επικοινωνήσει με τον Πατέρα Αλέξανδρο στην ενορία του Αγίου Γεωργίου.

Η Ομάδα μας...

6 /Θ Δημοτικό Σχολείο Πυργετού

Οι μαθητές και οι μαθήτριες της Ε΄ τάξης:

Ζαρδούκας Γρηγόρης, Κουγιά Ασημίνα, Λουλούδη Φωτεινή, Μαντζαφούλης Κωνσταντίνος, Παπαδημητρούλα Ελένη, Ρύτσι Μπεςάρτ, Σιώμος Βασίλης, Τζίτσικα Ειρήνη, Άγγελος Ρουκάς

Μαθητές και μαθήτριες της ΣΤ΄ τάξης

Βρακάτος Ιωάννης, Βρακάτου Βασιλική, Γκαραγκούνη Ηλιάννα – Σταυρούλα, Καραλιόλου Ευφροσύνη, Κλαδίσου Αθανασία, Λουλούδη Ιωάννα, Λουλούδης Χρυσοβαλάντης, Μπέης Νικόλαος, Μπουρδένας Κωνσταντίνος, Ρύτσι Αργκίτ, Σλούτσας Γεώργιος, Τσάτσαρη Καλλιόπη Τσιαπλέ Δανάη, Φιλίπυ Ραφαέλ, Χαρίση Χρυσούλα, Χελιδωνάς Ιωάννης, Χότζα Χένρι

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΕΚΔΟΣΗΣ
Βασδέκη – Γκούνη Βασιλική
Γιαννούλη Κατερίνα

Στον τόπο μας, δυστυχώς οι δρόμοι βρίσκονται σε άσχημη κατάσταση. Σε συγκεκριμένα σημεία υπάρχουν επικίνδυνες λακκούβες, που μπορούν να προκαλέσουν πολλά ατυχήματα. Μερικές από αυτές είναι πολύ βαθιές με αποτέλεσμα να συγκεντρώνουν πάρα πολύ νερό.

Ζητάμε, λοιπόν, ο Δήμος να προχωρήσει σε εργασίες, ώστε να περιοριστούν οι λακκούβες και βέβαια τα ατυχήματα που μπορεί να προκαλέσουν.

Ασημίνα Κουγιά, Ειρήνη Τζίτσικα,
Φωτεινή Λουλούδη

Είμαι μαθητής του Δημοτικού Σχολείου Πυργετού και μένω στη Ραψάνη. Τη γνωστή Ραψάνη με τα ξακουστά κρασιά (μόνο για ενήλικες) και τις σαραντα πέντε πέτρινες βρύσες με το δροσερό νερό (για να πίνουν και τα παιδιά). Ωραία όλα αυτά, αλλά, νιώθω την ανάγκη να σας μιλήσω για ένα θέμα που μας απασχολεί όλους στο χωριό: τη συγκοινωνία με τη γύρω περιοχή.

Αρχικά, πρέπει να πούμε τα θετικά. Για τα παιδιά του δημοτικού υπάρχει ταξί που τα πηγαίνει στο σχολείο και αυτό είναι πολύ σημαντικό. Οι γονείς νιώθουν ασφαλείς, τα παιδιά δεν ταλαιπωρούνται και αυτό δείχνει ότι το κράτος νοιάζεται για τους μικρούς μαθητές. Και ο ταξιτζής σταθερή αξία. Πάντα στην ώρα του και με το ραδιόφωνο συντονισμένο στις ειδήσεις, ώστε μέχρι να φτάσουμε στο σχολείο του Πυργετού, να μάθουμε τι συμβαίνει στην Ελλάδα και στον κόσμο.

Για τους μαθητές Γυμνασίου και Λυκείου (τα δυο αδέρφια μου δηλαδή) υπάρχει λεωφορείο, κάτι που είναι επίσης πολύ σημαντικό γιατί πολλοί χωριανοί μετακινούνται με αυτό. Εδώ βέβαια αρχίζουν τα προβλήματα. Το λεωφορείο έρχεται μόνο στις σχολικές μέρες, πρωί- μεσημέρι. Αν κάποιος μαθητής έχει φροντιστήριο ή άλλη δραστηριότητα τις άλλες μέρες ή το απόγευμα, καλύτερα να κάτσει να χαρεί την Ραψάνη. Το χειμώνα με το χιόνι το λεωφορείο εξαφανίζεται. Και δεν μιλάμε για χιονοθύελλα, μιλάμε για 2 εκ. χιόνι. Και με τον παγετό

τα ίδια. Έτσι, τα αδέρφια μου και οι χωριανοί, τουρτουρίζουν στην πλατεία, αγναντεύοντας τη χιονισμένη πλευρά του Κισσάβου, μέχρι να αντιληφθούν ότι πρέπει να γυρίσουν στα σπίτια τους.

Το καλοκαίρι, επίσης, το λεωφορείο πάει κι αυτό διακοπές. Πώς θα πάμε στη Λάρισα, σε γιατρούς, σε δουλειές και ψώνια; Πώς θα πάμε στη θάλασσα;

Έχω σκεφτεί τη λύση του ποδηλάτου. Η κατηφόρα είναι καλή φάση αλλά η ανηφόρα δεν αντέχεται. Επίσης, άλλη λύση είναι το jet pack – να πετάγομαι κυριολεκτικά εύκολα, όπου θέλω. Αλλά η μητέρα μου θα πει όχι.

Τελοσπάντων, η Ραψάνη είναι ένα χωριό με μαθητές (λίγους δυστυχώς), οικογένειες και ανθρώπους που εργάζονται. Η καλύτερη συγκοινωνία δεν είναι πολυτέλεια, αλλά ανάγκη. Χρειαζόμαστε σταθερά δρομολόγια όλο τον χρόνο, ακόμη και το καλοκαίρι, και μέσα που να μπορούν να κινηθούν με ασφάλεια και τον χειμώνα.

Καλό θα ήταν να ακούσουμε κάποια μέρα στο ταξί και μια είδηση για εμάς: ότι η συγκοινωνία της Ραψάνης βελτιώθηκε και κάνει τη ζωή των μαθητών πιο εύκολη. Αυτό θα ήταν πραγματικά... πρωτοσέλιδο.

Κωνσταντίνος Βασιλείου

Απαραίτητες υπηρεσίες στο χωριό μας

Το χωριό μας, ο Πυργετός, είναι σχετικά μικρό χωριό. Αυτό όμως δεν σημαίνει ότι δεν έχουμε ανάγκες. Για παράδειγμα, υπηρεσίες όπως πυροσβεστική, αστυνομία κ.α.

Θα χρειαζόμασταν ένα αστυνομικό τμήμα, όχι απαραίτητα πολύ μεγάλο, ώστε σε περίπτωση ανάγκης να είναι σε ετοιμότητα και όχι πολύ μακριά από το χωριό.

Επίσης, ένα πυροσβεστικό τμήμα θα ήταν πολύ χρήσιμο ώστε να αποφευχθούν ατυχήματα που γίνονται συχνά με τις φωτιές στο χωριό. Αν δεν γίνει αυτό, οι τυχόν φωτιές μπορεί να καταλήξουν μοιραίες, κάτι που δεν θα θέλαμε γενικότερα.

Τέλος, θα θέλαμε ένα εφημερεύον κέντρο υγείας που να μπορεί εύκολα να κάνει σωστή διακομιδή ασθενών στα νοσοκομεία. Αυτό είναι κάτι ιδανικό, καθώς γίνονται αρκετά ατυχήματα στον Πυργετό.

Συνεπώς, όλες αυτές οι υπηρεσίες θα ωφελούσαν το χωριό. Το θέμα όμως είναι το εξής: Θα υπάρξει χρηματοδότηση από τον Δήμο για να εγκατασταθούν αυτές οι υπηρεσίες;

Ηλιάνα Γκαραγκούνη

Ο Δημοτικός Κουκλοθίασος Τυριτόμπα

Η Α', η Β', η Γ' και η Δ' τάξη του Δημοτικού σχολείου μας, αμέσως μετά την παράσταση «Πριγκίπισσα Καράμπου», επισκεφτήκαν το κουκλοθέατρο «Τυριτόμπα». Ο Δημοτικός Κουκλοθίασος «Τυριτόμπα» ιδρύθηκε από τον Κώστα Χατζηανδρέου και τη Σοφία Φουτζοπούλου. Αποτελεί έναν πολύ σημαντικό πολιτιστικό χώρο για τη Λάρισα με ιστορία πάνω από σαράντα χρόνια, που στεγάζεται μόνιμα στον Μύλο του Παππά.

Η εξαιρετικά ταλαντούχα κ. Φωτεινή Καλούδη τους ξενάγησε στο φανταστικό, ονειρικό και προσεγμένο κουκλοθέατρο. Εκεί είδαν εξακόσιες εντυπωσιακές κούκλες που η καθεμιά ήταν διαφορετική και ξεχωριστή. Όλες ήταν μία προς μία! Να σας πούμε επίσης ότι οι κούκλες ζωντανεύουν πάνω στη σκηνή, διασκεδάζοντας μικρούς και μεγάλους! Ακόμα, οι παραστάσεις τους παρουσιάζονται πολλές φορές στα μεγαλύτερα φεστιβάλ κουκλοθέατρου.

Ευχαριστούμε θερμά την κ. Καλούδη για φιλοξενία και την υπέροχη ξενάγηση! Θα χαρούμε πολύ να την έχουμε στο σχολείο μας για περισσότερο κουκλοθέατρο!

Ασημίνα Κουγιά
Ελένη Παπαδημητρούλα

Θεατρική Παράσταση «Πριγκίπισσα Καράμπου»

Την Πέμπτη 20/11/2025 το σχολείο μας επισκέφτηκε το Θεσσαλικό Θέατρο για να δούμε την παιδική - εφηβική παράσταση «Πριγκίπισσα Καράμπου» του Αλέξανδρου Νικολάου Μπαλαμώτη. Αυτή η ιστορία εξελίσσεται το 1817 και είναι μια αληθινή ιστορία μιας νέας γυναίκας, η οποία εμφανίστηκε σε ένα χωράφι φορώντας περίεργα ρούχα της πατρίδας της και μιλούσε μια άγνωστη ακατανόητη γλώσσα. Αυτή η παράσταση είναι για όλη την οικογένεια με πολλά ιστορικά, ρομαντικά και αστεία στοιχεία.

Είναι ένα έργο κλασικό με μηνύματα διαχρονικά, καθώς μιλά για την ανάγκη του ανθρώπου να πιστέψει σε κάτι, την ευκολία με την οποία φτιάχνονται μύθοι που γίνονται πιστευτοί, αλλά και την τεράστια δύναμη που κρύβει μέσα του ο άνθρωπος, ώστε να ξεκινήσει και πάλι από τη αρχή! Όταν θέλουμε κάτι πολύ μπορούμε να το καταφέρουμε!

Ασημίνα Κουγιά
Ελένη Παπαδημητρούλα

Ημέρα Τρίτη Ηλικίας

Την Ημέρα της Τρίτης Ηλικίας το Δημοτικό σχολείο Πυργετού επισκέφτηκε το ΚΑΠΗ του Πυργετού Λάρισας. Εκεί είπαμε τραγούδια, φτιάξαμε κάρτες για τους παππούδες και τις γιαγιάδες, κάναμε ένα μικρό και χιουμοριστικό σκετσάκι που ήταν η γιαγιά και η εγγονή και πήγαινε μια βόλτα, πήραμε συνέντευξη από τους παππούδες και τις γιαγιάδες, οι οποίοι μας έδωσαν πολύ ενδιαφέρουσες απαντήσεις. Επίσης, η κ. Κατερίνα Βλάχου μας διάβασε μια πολύ συγκινητική ιστορία με πρωταγωνιστή έναν ηλικιωμένο κύριο... Σας την παραθέτουμε μετά το τέλος του άρθρου.

Επίσκεψη σε ένα ίδρυμα κάποια μέρα...

Πλησίασα έναν γέροντα και του 'πα: «Καλημέρα». «Δε σε γνωρίζω, ποια είσαι εσύ, μου είτε λυπημένο, γιατί εγώ επίσκεψη δεν έχω. Είμαι ξένος!». «Παιδιά δεν έχεις γέροντα;» τον ρώτησα και πάλι και δακρυσιμένοι έσκυψε αμέσως το κεφάλι. «Έχω παιδιά, μου απάντησε πολύ συγκινημένος, μα εγώ τώρα βρίσκομαι τώρα εδώ μόνος κι απελπισμένος! Πέντε παιδιά μεγάλωσα και με μεγάλη φτώχεια στην εποχή της κατοχής κι είχα περάσει τόσα! Ήρωες εσταθήκαμε κι εγώ και η σύζυγός μου, το παν εστερηθήκαμε κάθε χαρά του κόσμου... Καλά τα αποκατέστησα με του Θεού τη χάρη με κόπους και με βάσανα μέσα στη βιοπάλη. Αλλά τα χρόνια πέρασαν και γέρασα ο καημένος και τώρα είμαι άχρηστος και περιφρονημένος.

Τη σύζυγό μου έχασα σε νέα ηλικία και έμεινα ο αμαρτωλός για θλίψεις και πικρία. Καλά και ευκατάστατα είναι πια τα παιδιά μου, αλλά δεν έχουν μια γωνιά για τα γεράματά μου. Όλα αυτά χωράγανε στο σπίτι το δικό μου, μα στα δικά τους πουθενά δεν κάνει ο εαυτός μου. Δε με ήθελαν τον άτυχο σε κανενός το σπίτι: «Δύσκολο!», έλεγε ο γαμπρός, «Αδύνατον!», η νύφη. Συμβούλιο εκάμανε όλοι τους κάποια μέρα να βρουν τρόπο κατάλληλο για να με κάνουν πέρα... Και εύκολα τη βρήκανε όλοι μαζί τη λύση, που ήταν η καλύτερη να τους ανακουφίσει. «Στο ίδρυμα μου είπανε μπαμπαά θε να σε πάμε κι εμείς θα 'ρχόμαστε συχνά εκεί να σε κοιτάμε».

Έμεινα λίγο σκεπτικός, χωρίς να απαντήσω... και την καρδιά μου έσφιξα μην τύχει και δακρύσω. Κι ύστερα τους απάντησα γιομάτος καλοσύνη «Κάμετε ό,τι θέλετε και ό,τι θέλει ας γίνει». Κι αμέσως ενεργήσανε να βγάλουν τα χαρτιά μου για να με διώξουν γρήγορα τα «στοργικά» παιδιά μου. Κάποτε τηλεφώνησαν απ' το Γηροκομείο πως τα χαρτιά ήταν έτοιμα και πως μπορώ να φύγω. Μ' απέραντη ανακούφιση τ' άκουσαν τα παιδιά μου και γρήγορα ετοίμασαν όλα τα πράγματά μου. Κι ένα πρωί με πήρανε με μια χαρά μεγάλη ενώ η καρδιά μου έκλαιγε το μαύρο τους το χάλι. Και να που βρέθηκα μπροστά σε πόρτα σιδερένια που ήταν γι' αυτούς η λύτρωση, η κόλας για μένα.

Εκεί μέσα με οδηγήσανε εμένα τα παιδιά μου και μ' έβαλαν σε θάλαμο με όλα τα πράγματά μου. «Εδώ είναι και άλλοι γέροντες και θα 'χεις και παρέα, θα έχετε περιποίηση και θα περνάτε ωραία», μου παν και με παράτησαν εκεί μέσα τα παιδιά μου και εμένα κρύα παγωνιά τύλιξε την καρδιά μου.

«Ξενύχτια, φτώχεια πέρασα για να τα μεγαλώσω και φρόντισα χριστιανικές αρχές για να τους δώσω. Μα όλα τα ξεχάσανε σαν βρήκαν τον σύντροφό τους και με παραμερίσανε εμένα τον γονιό τους.

Ανάμεσα σε άγνωστους περνάει η ζωή μου τώρα που λέμε πια τον πόνο μας για να περνάει η ώρα. Όσο καλά κι αν είναι εδώ πάντα η στοργή μας λείπει κι η ζεστασιά της φαμελιάς που νιώθαμε στο σπίτι.

Σίγουρα το χρειάζεται αυτό το περιβάλλον όποιος σε τούτη τη ζωή δεν έχει κάποιον άλλο. Μα όσα παιδιά για τους γονιούς κάνουνε τέτοιο βήμα τους θάβουνε ολοζώντανους μέσα σε μαύρο μνήμα.

Ο πόνος τρώει το κορμί κι η θλίψη την καρδιά μας όταν βρισκόμαστε οι

Είναι όμορφο να επισκεπτόμαστε τους παππούδες και τις γιαγιάδες με τόσες ωραίες εκπλήξεις, γιατί χαίρονται όταν βλέπουν μικρά παιδιά. Είναι πολύ σημαντικό να καθόμαστε μαζί τους για να παίξουν και να περνάνε ευχάριστο χρόνο και να μην νιώθουν μοναξιά όσο μεγαλώνουν.

Αμέσως μετά από όλα αυτά οι κυρίες από το ΚΑΠΗ μας κέρασαν πάρα πολύ νόστιμα γλυκά. Έτσι πήραμε τον δρόμο της επιστροφής για το σχολείο μας.

Ελένη Παπαδημητρούλα

γονείς μακριά απ' τα παιδιά μας. Ας ήτανε να τρώγαμε νερό και παξιμάδι αρκεί μαζί τους να 'μασταν και εμείς το κάθε βράδυ.

Είναι σκληρό κι οδυνηρό για τον γονιό πατέρα να τον βλέπουν σπάνια ο γιος και θυγατέρα. Και τα εγγονάκια μου εδώ ποτέ δεν τα αντικρίζω κι αν τύχει κάπου να τα δω μήτε που τα γνωρίζω.

Η θλίψη και ο πόνος μου είναι πολύ μεγάλος που βρίσκομαι εγώ που βρίσκομαι εγώ ο γονιός σε τέτοιο περιβάλλον. Μα θα γεράσουνε κι αυτά τα άστοργα παιδιά μου και θα βρεθούνε κάποτε στη θέση τη δικιά μου. Όταν κάποτε γι' αυτά θα έχει πια βραδιάσει και γω στην άλλη τη ζωή θα έχω πια περάσει.

Το 'χουνε κάνει σύστημα για ασήμαντη αιτία να φυλακίζουν τους γονείς μες στα γηροκομεία, ενώ εμείς που ζήσαμε σε τόση δυστυχία δεν κλείσαμε τα βρέφη μας μες στα βρεφοκομεία.

Άραγε δεν πονέσαμε και μεις στη ζωή μας και δεν εξευχήσαμε για καθένα παιδί μας. Το παν εστερηθήκαμε εμείς για τη ζωή μας μα ήταν για τα παιδιά απέραντη στοργή μας. Αλλά αυτά εσβήσανε τώρα και ξαχαστήκαν και άπονα στο ίδρυμα ήρθανε και με κλείσαν.

Πονώ μα δε βαρυνκομώ. Ας έχουνε την ευχή μου. Θα υπομένω ώσπου ο Κύριος να πάρει την ψυχή μου.

Κυρία μου, σε κούρασα με τον δικό μου πόνο. Γι' αυτό συγγνώμη σου ζητώ. Μα να τα πεις στον κόσμο αυτό κάνουν μεγάλο έγκλημα μέσα στην κοινωνία, παιδιά που κλείνουν τους γονείς μες στα γηροκομεία».

Αυτά είπε ο γέροντας κα σας τα μεταδίδω και να λέτε και εσείς παραγγελιά σας δίνω: «Όσοι δε φρόντισαν γονείς δεν έχουν ευλογία, όσα λεφτά κι αν ξόδεψαν για τα γηροκομεία. Όπως οι γονείς κουράστηκαν και σεις να κουραστείτε, όπως ταλαιπωρήθηκαν να ταλαιπωρηθείτε. Όσοι δεν πρόσφεραν στοργή κι αγάπη στους γονείς τους και δεν κουράστηκαν για αυτούς ΜΗΔΕΝ η αμοιβή τους».

Όλον τον κόσμο θα ευλογώ και τη γραφή θα κλείσω κι όποτε ξαναχρησστεί θα ξανασυνεχίσω.

Αναγέννηση Ολύμπου

Το χωριό μας έχει μία ομάδα που ονομάζεται «Αναγέννηση Ολύμπου». Ιδρύθηκε το 2022, αλλά πιο παλιά υπήρχε ο «Πυργετός», που ήταν η παλιά ομάδα, η οποία είχε κερδίσει πολλά κύπελλα και πρωταθλήματα.

Στην «Αναγέννηση Ολύμπου» για να παίζεις με την μεγάλη ομάδα πρέπει να είσαι πάνω από 15 χρονών και υπάρχουν άλλες δύο ακαδημίες, η Κ-13 που δέχεται μαθητές από Ε' τάξη μέχρι την Α' Λυκείου και η Κ-10 από Δ' τάξη έως νήπια. Φέτος έχουμε παίξει πολλούς αγώνες, όπως :

Μακρυχώρι – Πυργετός 5-6

Γόννοι – Πυργετός 3-3

Νέα Πολιτεία – Πυργετός 2-6

Νεάπολη – Πυργετός 0-13

Το πιο σημαντικό είναι ότι εκτός από τις νίκες μας, περνάμε πολύ όμορφα, βλέπουμε τους φίλους μας, προπονούμαστε για να είμαστε υγιείς και παίζουμε το αγαπημένο μας άθλημα.

Όποιος θέλει να έρθει για να ζήσει πολύ καλές στιγμές, κάθε Τρίτη και Πέμπτη μπορείτε να έρθετε για να προπονηθείτε ή να μας δείτε στις 15:30μ.μ..

Επίσης, πρέπει να σας πούμε κάτι σημαντικό και λυπηρό. Η ομάδα μας κινδυνεύει να καταστραφεί, διότι κάποια παιδιά βαριούνται να έρθουν και εγκαταλείπουν την ομάδα. Εμείς θέλουμε να παίζουμε γιατί περνάμε τον χρόνο μας πολύ ωραία και επίσης ξεφεύγουμε από τις κακές πράξεις και την οθόνη. Μην εγκαταλείπετε λοιπόν! Ο αθλητισμός μόνο καλά μπορεί να προσφέρει!

Μαντζαφούλης Κωνσταντίνος, Μπουρδένας Κωνσταντίνος,
Ρύτσι Αργκίτ, Ρύτσι Μπεσάρτ, Χότζα Χένρι.

Κωνσταντίνος Μαντζαφούλης
Αργκίτ Ρύτσι
Κωνσταντίνος Μπουρδένας

Μπεσάρτ Ρύτσι
Χότζα Χένρι

γελοιογραφία

Τιμώντας την εθνική επέτειο του «ΟΧΙ»...

Τη Δευτέρα 27 Οκτωβρίου η Γ' και η Δ' τάξη του Δημοτικού Σχολείου Πυργετού ετοίμασαν μια πολύ όμορφη γιορτή, θέλοντας να τιμήσουν την εθνική επέτειο της 28ης Οκτωβρίου και την άρνηση των Ελλήνων απέναντι στην απαίτηση των Ιταλών να παραδώσουν την πατρίδα μας.

Οι μαθητές και οι μαθήτριες των δύο τάξεων απήγγειλαν ποιήματα αναφερόμενα στη σημασία της ειρήνης, της ελευθερίας και το εθνικό μας σύμβολο, τη γαλανόλευκη σημαία μας, παρουσιάστηκαν τα θεατρικά «Οι σαλταδόροι» από τη Γ' τάξη και «Οι γυναίκες της Πίνδου» και «Στα βουνά της Πίνδου» από τη Δ' τάξη, ενώ ακούσαμε με προσοχή το ενδιαφέρον χρονικό που παρουσίασε τα δύσκολα γεγονότα εκείνης της εποχής. Την επόμενη μέρα, ανήμερα της 28ης Οκτωβρίου, πήγαμε στην εκκλησία για να παρακολουθήσουμε πρωινή ακολουθία και τη δοξολογία σε μνήμη της εθνικής επετείου. Μετά το τέλος του εκκλησιασμού, όλοι οι μαθητές και οι μαθήτριες συγκεντρώθηκαν στην πλατεία του χωριού, όπου έγινε η κατάθεση στεφάνων στο ηρώο, ενώ στη συνέχεια πραγματοποιήθηκε η παρέλαση, συμμετέχοντας το Νηπιαγωγείο, το Δημοτικό, το Γυμνάσιο και το Λύκειο.

Πριν κλείσουμε θέλουμε να περάσουμε το παγκόσμιο μήνυμα της ειρήνης και την ανάγκη για τη ελευθερία του λόγου σε όλους τους ανθρώπους! Σκεφτόμαστε όλα αυτά τα δεινά όπως η πείνα, οι αρρώστιες, οι θάνατοι, οι καταστροφές και το πόσο υποφέρουν μεγάλοι και παιδιά, γι' αυτό είναι σημαντικό όλοι οι άνθρωποι να αγωνίζονται για την ελευθερία και την ειρήνη, που είναι τα πιο σημαντικά αγαθά στη ζωή μας!

Άγγελος Ρουκάς
Βασίλης Σιώμος

Πλησιάζοντας Χριστούγεννα...!

Παραμονές της μεγάλης γιορτής των Χριστουγέννων, οι μικροί μαθητές και οι μικρές μαθήτριες της Α΄ και της Β΄ τάξης παρουσίασαν δύο υπέροχες παραστάσεις για να μας διασκεδάσουν, αλλά και να περάσουν όμορφα μηνύματα με αφορμή τη γέννηση του Θεανθρώπου!

Η Α΄ τάξη ετοίμασε και μας παρουσίασε με επιτυχία τη «Γέννηση του Χριστού», γεμίζοντάς μας με συγκίνηση και χαμόγελα!

Τα παιδιά της Β΄ τάξης συνέχισαν με το θεατρικό «Ο νέος χρόνος στη γη», το οποίο μας μιλούσε για τον καινούριο χρόνο, που κατέβηκε στη Γη με δυο αγγέλους για να παρακολουθήσει τον κόσμο και να δει αν είναι καλός! Αυτό που είδε όμως τον απογοήτευσε, καθώς υπήρχε αχαριστία, απληστία και κακία. Αποφάσισε έτσι να μην αντικαταστήσει τον παλιό χρόνο. Οι άνθρωποι τότε τον παρακάλεσαν να μην τους εγκαταλείψει και του υποσχέθηκαν ότι θα αλλάξουν και θα γίνουν καλύτεροι!

Να κρατήσουμε, λοιπόν, στην καρδιά μας το μήνυμα της αγάπης, της καλοσύνης και της συγχώρεσης ο ένας για τον άλλον!

Άγγελος Ρουκάς

Χριστουγεννιάτικες Μελωδίες στο Χωριό!

Λίγες μέρες πριν τη μεγάλη γιορτή των Χριστουγέννων, η Ε΄ και η Στ΄ του Δημοτικού Σχολείου Πυργετού Λάρισας ξεχύθηκαν όλο χαρά, φορώντας όλοι τα χριστουγεννιάτικα σκουφάκια τους, κρατώντας τριγωνάκια και σκορπίζοντας χαμόγελα, για πούνε τα κάλαντα στο χωριό και να χαρίσουν χειροποίητες κάρτες με ευχές! Επισκεφτήκαμε πολλά καταστήματα του Πυργετού, το ΚΑΠΗ, το ΚΕΠ, τις υπηρεσίες του Δήμου και όλοι μας καλωσόριζαν εγκάρδια! Για το τέλος αφήσαμε το Γυμνάσιο και το Λύκειο Πυργετού, όπου εκεί οι διευθυντές κ. Λούκας Ηλίας και κ. Γκαλμπογκίνης Μιχαήλ μας υποδέ-

χτηκαν πολύ θερμά και αφού τραγουδήσαμε στους ίδιους και τους υπόλοιπους εκπαιδευτικούς, μας οδήγησαν στις αίθουσες, όπου συναντήσαμε παλιούς μαθητές και μαθήτριες του σχολείου μας, για να τους τραγουδήσουμε και να τους μεταφέρουμε χριστουγεννιάτικα μηνύματα!

Αυτή η δράση μας άρεσε πάρα πολύ γιατί όλοι οι δρόμοι γέμισαν παιδικές φωνές και μελωδίες, όλοι οι άνθρωποι μας έλεγον συγχαρητήρια και μας χαμογελούσαν!

Ελένη Παπαδημητρούλα

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΒΑΣΙΛΗ

Φέτος λίγες μέρες πριν τις διακοπές των Χριστουγέννων η Στ' τάξη του σχολείου μας οργάνωσε ένα εργαστήρι του Αγίου Βασιλή, όπου οι μαθητές είχαν αναλάβει το ρόλο των ζωτικών για να μοιράσουν χαρά στους υπόλοιπους μαθητές του σχολείου.

Το εργαστήρι άνοιγε συγκεκριμένες ώρες –στα διαλείμματα- και βοηθούσαν τους μικρότερους μαθητές να γράψουν γράμμα στον Άγιο Βασίλη, να φτιάξουν κάρτες για τα αγαπημένα τους πρόσωπα ή να ζωγραφίσουν χριστουγεννιάτικες ζωγραφιές.

Με πολύ ενθουσιασμό συμμετείχαν όλοι οι μαθητές του σχολείου μας και κάθε φορά που άκουγαν το κουδουνάκι να χτυπάει, ηχητικό σήμα ότι το εργαστήρι άνοιξε, έτρεχαν να πάρουν θέση. Ο χώρος του εργαστηρίου στήθηκε στο ισόγειο του κτιρίου, δίπλα στο μεγάλο δέντρο, που με επιμέλεια και μεράκι στόλισαν οι μαθητές της Στ' τάξης.

Βασιλική Βρακάτου, Ιωάννα Λουλούδη
Κλαίρη Τσάτσαρη, Δανάη Τσιαπλέ

ΨΩΜΙ ΠΑΙΔΕΙΑ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

Τη Δευτέρα 17 Νοεμβρίου οι μαθητές και οι μαθήτριες της Ε' και της Στ' τάξης ετοίμασαν μια συγκινητική γιορτή, για να τιμήσουν την επέτειο του Πολυτεχνείου. Απήγγειλαν ποιήματα γεμάτα νοήματα και παρουσίασαν τον χρονικό με τα γεγονότα της εξέγερσης των φοιτητών του Πολυτεχνείου, οι οποίοι ζητούσαν δημοκρατία και ελευθερία. Ήταν ένας δίκαιος αγώνας των νέων ανθρώπων, που πάλεψαν για τα ιδανικά τους, την ειρήνη και την ελευθερία της σκέψης και του λόγου,

ο οποίος άνοιξε τον δρόμο για να αποκατασταθεί η Δημοκρατία στην Ελλάδα.

Στη συνέχεια, όλοι οι μαθητές και οι μαθήτριες του σχολείου κατέθεσαν από ένα λουλουδάκι στο μνημείο στη πλατεία του χωριού.

Άγγελος Ρουκάς

Σκέψεις μιας μαθήτριας.....

«Ένα όνειρο μου, που θέλω να πραγματοποιηθεί»

Συνήθως όταν μιλάμε για τα όνειρα μας σκεφτόμαστε τι δουλειά θα κάνουμε ή τι πράγματα θα αγοράσουμε όταν μεγαλώσουμε. Όμως, αν το σκεφτούμε καλύτερα, όλα αυτά τα κάνουμε για ένα και μόνο σκοπό: για να νιώθουμε όμορφα. Έτσι το δικό μου μεγαλύτερο όνειρο για το μέλλον είναι απλό αλλά και σπουδαίο : ονειρεύομαι να γίνω ένας πραγματικά ευτυχισμένος άνθρωπος.

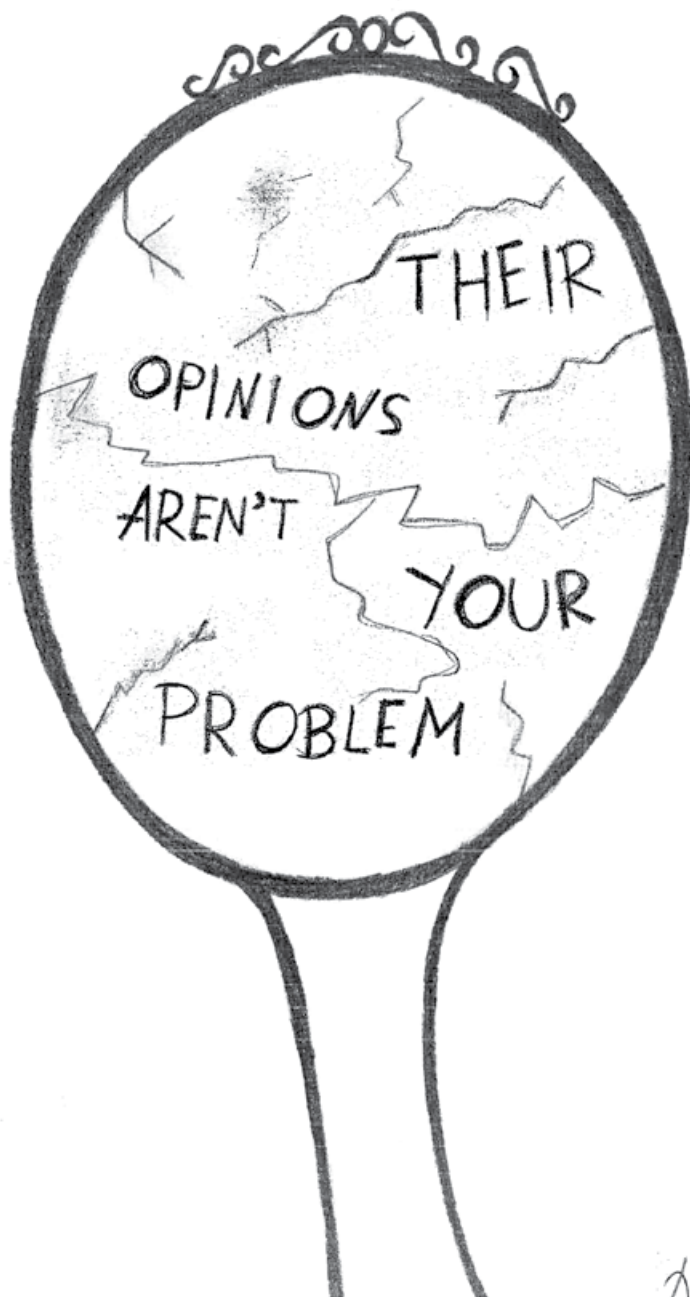
Για μένα η ευτυχία δεν κρύβεται στα πλούτη ή στα ακριβά παιχνίδια. Πιστεύω ότι η πραγματική χαρά βρίσκεται στις στιγμές που μοιραζόμαστε με τους ανθρώπους που αγαπάμε και μας αγαπάνε. Ονειρεύομαι, λοιπόν, να έχω πάντα γύρω μου καλούς φίλους και μια αγαπημένη οικογένεια. Θέλω να μπορώ να γελάω με την καρδιά μου, να προσφέρω βοήθεια σε όποιον τη χρειάζεται και να κάνω πράγματα που με κάνουν να νιώθω δημιουργική.

Επίσης ευτυχία σημαίνει να αγαπάμε τον εαυτό μας και να μη μας πιάνει άγχος για το καθετί. Ονειρεύομαι να μεγαλώσω και να μπορώ να βλέπω τη θετική πλευρά της ζωής, ακόμα και στις δυσκολίες. Θέλω να απολαμβάνω ένα ηλιοβασίλεμα, μια ωραία συζήτηση ή ένα ήσυχο απόγευμα, γιατί έχω καταλάβει ότι οι μικρές στιγμές είναι αυτές που χτίζουν τις μεγάλες αναμνήσεις.

Πολλοί λένε ότι η ευτυχία είναι κάτι που «τυχαίνει». Εγώ όμως πιστεύω ότι είναι ένα ταξίδι που διαλέγουμε εμείς κάθε μέρα. Το όνειρό μου, λοιπόν, είναι να μη χάσω ποτέ το παιδικό μου χαμόγελο και τη λάμψη στα μάτια μου. Γιατί αν στο τέλος της ημέρας νιώθεις γεμάτος και ήρεμος τότε έχεις καταφέρει το πιο δύσκολο και το πιο όμορφο πράγμα στον κόσμο.

Ελπίζω να καταφέρω να πραγματοποιήσω το όνειρό μου γιατί είναι το πιο σημαντικό!

Χρύσα Χαρίση

Χρύσα Χαρίση

Έξω βγες, την οθόνη κλείσε τον κόσμο ανακάλυψε, ζήσε τις στιγμές!

Επηρεασμένοι από το πόσο προσκολλημένοι είναι μικροί και μεγάλοι από το κινητό, αποφασίσαμε να ασχοληθούμε με δράσεις που θα θυμίσουν σε όλους πόσο σημαντικό είναι να αφήσουμε τις οθόνες για λίγο, να μιλήσουμε με τον διπλανό μας, να βγούμε έξω για να παίξουμε, να τρέξουμε ...να ζήσουμε πραγματικά!

Ετοιμάσαμε, λοιπόν, μια ενδιαφέρουσα εκδήλωση για μαθητές, μαθήτριες και γονείς με θέμα τη σημασία του παιχνιδιού και την ασφάλεια στο διαδίκτυο. Ο κ. Αναστάσιος Αραμπατζής Επαγγελματίας Κυβερνοασφάλειας και Μέλος της μη Κερδοσκοπικής Οργάνωσης Εταιρείας ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ICS2, αποδέχτηκε με χαρά την πρόσκλησή μας για μια ενημερωτική ομιλία με θέμα: «Διαδικτυακός Εκφοβισμός και Τεχνητή Νοημοσύνη». Ο κ. Αραμπατζής μίλησε για τους κινδύνους που κρύβει το διαδίκτυο, τη σωστή χρήση του, αλλά και πώς μπορούμε να προστατευτούμε. Φυσικά τόνισε το πόσο σημαντικό εργαλείο είναι όταν το χρησιμοποιούμε σωστά και με μέτρο.

Στην εκδήλωση παρευρέθηκε και η κ. Βασιλική Πιλάτου, Σύμβουλος Εκπαίδευσης 6ης Θέσης Σ.Ε Π.Ε 70, η οποία επισήμανε με τη σειρά της την αξία του παιχνιδιού και τη συνετή χρήση του διαδικτύου, ώστε να αποτελεί χρήσιμο εργαλείο.

Οι μαθητές και οι μαθήτριες των Ε΄ και Στ΄ τάξεων άνοιξαν την εκδήλωση, παρουσιάζοντας μικρά σκετσάκια, μέσα από

τα οποία μας παρότρυναν να αφήσουμε στην άκρη κινητά και τάμπλετ και να βγούμε έξω να παίξουμε! Επίσης, σήκωσαν πανό που έφτιαξαν τα ίδια τα παιδιά με συνθήματα υπέρ του παιχνιδιού!

Κλείνοντας είπαν το τραγούδι «Λόγια καρφιά» που γράψε η μουσικός του σχολείου κα. Έλενα Πατσά.

Ευχαριστούμε θερμά τόσο τον κ. Αραμπατζή όσο και την κ. Πιλάτου για την παρουσία τους και τα όσα σημαντικά μας είπαν!

Παρακάτω ακολουθεί η συνέντευξη, που πολύ ευγενικά μας παραχώρησε ο κ. Αναστάσιος Αραμπατζής, όταν του ζητήσαμε να απαντήσει σε ερωτήσεις μας, που αφορούσαν την ασφαλή περιήγησή μας στο διαδίκτυο.

Τον ευχαριστούμε για μια ακόμη φορά πολύ για τη συνεργασία και την πολύτιμη βοήθειά του!

Δανάη Τσιαπλέ

Διαδικτυακός Εκφοβισμός και Τεχνητή Νοημοσύνη»

1. Κ. Αραμπατζή, θα μας πείτε λίγα λόγια για το ποιο είναι το αντικείμενο με το οποίο ασχολείσθε;

Η κυβερνοασφάλεια είναι μία επιστήμη στην οποία μπορεί κάποιος να ασχοληθεί ακολουθώντας πάρα πολλά διαφορετικά μονοπάτια. Η κυβερνοασφάλεια είναι ένα αντικείμενο, το οποίο περικλείει πάρα πολλές γνώσεις, οι οποίες, για παράδειγμα, ξεκινάνε από τις ανθρωπιστικές σπουδές και φτάνουν έως και την επιστήμη των υπολογιστών. Εγώ τώρα τι κάνω; Η δική μου δουλειά είναι λίγο διαφορετική. Βοηθάμε τις εταιρείες να μπορέσουν επικοινωνήσουν καλύτερα με τον κόσμο, τι λύσεις προσφέρουν, αλλά και να εκπαιδεύσουν τον κόσμο ή εσάς τα παιδιά ποιοι είναι οι κίνδυνοι και πώς μπορούμε να προστατευτούμε.

2. Ποια είναι τα σημάδια που φανερώνουν ότι ένας άγνωστος προσπαθεί να με παγιδεύσει στο παιχνίδι ή σε άλλο κοινωνικό δίκτυο;

Πάρα πολύ καλή ερώτηση! Πέρα από τα πολλά οφέλη που έχουν αυτές οι πλατφόρμες των κοινωνικών δικτύων, όπως να μιλήσουμε με φίλους ή συγγενείς, που ίσως είναι μακριά, να μάθουμε ειδήσεις, υπάρχουν και κακοί άνθρωποι, «κακόβουλοι δράστες» όπως τους λέμε, οι οποίοι προσπαθούν να ξεγελάσουν τον κόσμο με διάφορους τρόπους. Στο δικό σας το επίπεδο, θα πρέπει οι λογαριασμοί σας να είναι ιδιωτικοί. Να μην είναι δηλαδή δημόσια ανοιχτοί σε όλο τον κόσμο, αλλά να μπορούν να σας βρискουν μόνο τα άτομα που εσείς έχετε επιλέξει να είναι στην ψηφιακή σας παρέα.

Τώρα αν κάποιος μπει σε αυτήν την ψηφιακή παρέα, προσπαθεί να δείξει ότι έχει μαζί σας πάρα πολλά κοινά. Προσπαθεί για παράδειγμα να δείξει ότι ακούει το ίδιο με εσάς συγκρότημα, ότι έχετε τα ίδια ενδιαφέροντα, σας αρέσουν τα ίδια παιχνίδια, τα ίδια χρώματα, τα ίδια μέρη διακοπών και μετά, αφού κερδίσει την εμπιστοσύνη σας, θα προσπαθήσει να σας «ψαρέψει», όπως λέμε, είτε να του στείλετε κάποια φωτογραφία είτε να βρεθείτε μαζί του κάπου έξω...

Εκεί πλέον αυτό είναι ένα πολύ μεγάλο καμπανάκι ότι δεν πρέπει να συνεχίσετε τη συζήτηση με αυτό το άτομο και θα πρέπει να κάνετε block και report. Για μένα το ποιο σημαντικό απ' όλα είναι να ξεκινήσετε με λογαριασμούς που είναι ιδιωτικοί. Είτε είναι σε παιχνίδια είτε σε πλατφόρμες κοινωνικής δικτύωσης.

3. Αν δω ότι κάποιος δέχεται bullying σε μια ομαδική συνομιλία, πώς πρέπει να αντιδράσω;

Ωραία ερώτηση! Θα πρέπει πρώτα στη συνομιλία να πούμε ότι αυτό που κάνεις δεν είναι σωστό, αλλά επειδή το ποιο πιθανό είναι ότι αυτός που κάνει το bullying δε θα σας ακούσει, το καλύτερο που έχετε να κάνετε είναι να πάρετε αποδεικτικά στοιχεία ότι κάποιος σας εκφοβίζει, π.χ. να κρατήσετε ένα screenshot και αμέσως να το αναφέρετε στο κοντινότερο

άτομο, το οποίο εμπιστεύεστε. Αν για παράδειγμα εκείνη τη ώρα είστε στο σπίτι, θα πρέπει να το πείτε στους γονείς σας. Αν δε βρίσκεστε στο σπίτι σας εκείνη την ώρα, μπορείτε να το αναφέρετε στο σχολείο. Οι δάσκαλοί και οι δασκάλες σας είναι άνθρωποι που αγαπάμε, που εμπιστευόμαστε και τα οποία μπορούν ανά πάσα ώρα και στιγμή να μας βοηθήσουν. Επομένως, αναφέρουμε αμέσως το γεγονός και συμβουλευόμαστε το άτομο που δέχεται bullying να κάνει block όποιον τον φέρνει σε άσχημη θέση.

4. Γιατί είναι επικίνδυνο να μοιραζόμαστε κωδικούς πρόσβασης ακόμη και με τους κολλητούς μας φίλους;

Είναι πολύ επικίνδυνο να μοιραζόμαστε κωδικούς πρόσβασης ακόμη και με τους κολλητούς μας φίλους... Θα σας πω το ποιο απλό. Πείτε, λοιπόν, ότι μοιράζετε με τους κολλητούς σας τον κωδικό πρόσβασης, για να μπαίνετε σε ένα παιχνίδι και μετά από έναν χρόνο μαλώνετε και δε μιλιέστε πια. Αυτό ο άνθρωπος όμως εξακολουθεί να έχει πρόσβαση στα δικά σας δίκτυα, στις δικές σας πλατφόρμες, στα δικά σας παιχνίδια, γιατί πολύ απλά του έχετε δώσει κάποια στιγμή τον κωδικό σας.

Οι κωδικοί που έχουμε, φανταστείτε, είναι σαν τα κλειδιά του σπιτιού. Δεν τα κρεμάμε έξω από το σπίτι και όποιος περνάει, μπορεί να τα πάρει και να μπει μέσα... Ούτε φαντάζομαι έχετε δώσει αντικλειδί σε όποιον φίλο ή γνωστό έχετε. Θα σκέφτεστε, λοιπόν, ότι οι κωδικοί είναι τα κλειδιά του σπιτιού σας! Για τον ίδιο λόγο που δε μοιράζετε τα κλειδιά του σπιτιού σας με τον οποιονδήποτε, για τον ίδιο ακριβώς λόγο δε θα μοιράζετε και τους κωδικούς σας ούτε με τους κολλητούς σας.

Να δώσω ακόμη ένα παράδειγμα. Οδοντόβουρτσα. Θα δίνατε την οδοντόβουρτσά σας στον κολλητό σας; Μάλλον όχι! Όπως, θα δίνατε την οδοντόβουρτσά σας, έτσι δε θα δώσετε και τους κωδικούς σας. Η οδοντόβουρτσα έχει να κάνει με την υγεία μας! Οι κωδικοί μας έχουν να κάνουν με την ψηφιακή μας υγεία!

5. Πώς μπορώ να καταλάβω αν ένα βίντεο ή μια φωτογραφία ενός φίλου μου ή ενός διάσημου προσώπου είναι αληθινή ή αντίθετα έχει δημιουργηθεί στο AI;

Πολύ ωραία ερώτηση και πολύ δύσκολη απάντηση! Γενικά οι πλατφόρμες που ανεβάζουν φωτογραφίες έχουν αλγόριθμους που προσπαθούν να καταλάβουν αν οι φωτογραφίες που ανεβαίνουν είναι πραγματικές ή αν έχουν δημιουργηθεί με τεχνητή νοημοσύνη. Αν αυτά δε δουλεύουν, θα σας πω κάτι που σας λένε πολύ συχνά οι δάσκαλοι και οι δασκάλες σας.

Για να εξετάσουμε αν κάτι είναι αληθινό πρέπει να κάνουμε τρεις ερωτήσεις. Α) Ποιος το ανεβάζει; Β) Γιατί το ανεβάζει; Γ) Πότε το ανεβάζει; Ας πούμε ότι είναι ο φίλος σας. Τι θέλει να πετύχει με αυτή τη φωτογραφία. Βεβαίως το πότε το ανεβάζει μαζί με το γιατί έχει να κάνει με το τι προσπαθεί να πετύχει εκείνη τη στιγμή που ανεβάζει το φωτογραφία.

Είναι πολύ σημαντικό να βάζουμε λίγο το μυαλό μας σαν σκέφτεται όταν βλέπουμε μία φωτογραφία ή όταν διαβάζουμε μία είδηση γενικότερα, ποιο είναι το γενικότερο πλαίσιο, το περιεχόμενο μέσα στο οποίο γίνεται αυτή η συζήτηση, η είδηση, η φωτογραφία. Ταιριάζει αυτό το οποίο βλέπουμε με αυτά τα οποία έχουμε μάθει ότι ισχύουν; Θα μπορούσε για παράδειγμα ο φίλος μου ξαφνικά να βρεθεί, Φεβρουάριο μήνα να κάνει μπάνιο στη θάλασσα; Θα μπορούσε ο φίλος ή φίλη μου τις ημέρες που έχουμε τα μαθήματα να πάει διακοπές στις Σεϋχέλλες; Ή στην Αυστραλία που έχουν καλοκαίρι τώρα;

Οπότε βλέπετε υπάρχουν πολλά πράγματα τα οποία πρέπει να σκεφτούμε και να δούμε αν τελικά αυτό το οποίο βλέπουμε είναι αληθινό. Το πιο σημαντικό όμως είναι να πάρουμε τον χρόνο μας να σκεφτούμε αυτό το οποίο βλέπουμε αν ταιριάζει σε αυτό το οποίο γνωρίζουμε και μετά να δούμε αν είναι αληθινό ή όχι. Κριτική σκέψη, παιδιά! Κριτική σκέψη σε οτιδήποτε κάνουμε, κριτική σκέψη σε οτιδήποτε βλέπουμε!

6. Πόσο κακό είναι να χρησιμοποιώ το ChatGPT για τις σχολικές μου εργασίες; Ποιοι είναι οι κίνδυνοι δηλαδή από τη χρήση της τεχνητής νοημοσύνης;

Πολύ ωραία ερώτηση! Τα εργαλεία τεχνητής νοημοσύνης, όπως το ChatGPT και άλλα παρόμοια, έχουν έρθει στη ζωή μας, όχι για να αντικαταστήσουν το μυαλό μας, αλλά για να ενισχύσουν τις δυνατότητες μας και δεξιότητές μας.

Πριν το χρησιμοποιήσετε θα πρέπει να γνωρίζετε ότι οι όροι χρήσης λένε ότι δεν πρέπει να χρησιμοποιείται από παιδιά της ηλικίας σας. Οπότε θα πρέπει να το χρησιμοποιείτε μαζί με τους γονείς σας. Για να απαντήσω στην ερώτησή σας, υπάρχουν δύο κίνδυνοι.

Ο πρώτος κίνδυνος είναι η πληροφορία που θα σας δώσει το ChatGPT να μην είναι αληθινή. Αν ανοίξετε το ChatGPT, θα δείτε ότι από κάτω έχει μια πολύ σημαντική υποσημείωση ότι μπορεί να κάνει λάθη. Άρα, όταν θα σας δώσει μια απάντηση για ένα ερώτημα που του έχετε κάνει, θα πρέπει εσείς πάλι να βάλετε το μυαλό σας να σκεφτεί αν αυτή η απάντηση που σας έχει δώσει είναι η σωστή. Βεβαίως, για να μπορέσετε να καταλάβετε αυτό, θα πρέπει να έχετε καλή γνώση του αντικειμένου, για το οποίο ρωτάτε.

Δηλαδή, αν θέλετε να βρείτε για το μάθημα της Γεωγραφίας πληροφορίες για την Ιταλία και σας πει ότι η Ιταλία βρέχεται από τον Ατλαντικό Ωκεανό, είναι κάτι το οποίο προφανώς είναι λάθος. Γιατί μπορείτε πάρα πολύ εύκολα να ψάξετε στον χάρτη και δείτε ότι κάτι τέτοιο δε συμβαίνει. Αυτός είναι ο ένας κίνδυνος.

Ο δεύτερος κίνδυνος είναι ότι όταν χρησιμοποιούμε πάρα πολύ συχνά το ChatGPT, σκουριάζει το μυαλό μας. Δε βάζουμε το μυαλό μας να σκεφτεί. Γι' αυτό το ChatGPT έχει να κάνει περισσότερο με το να ενισχύσουμε, να βοηθήσουμε τον εαυτό μας να κάνει κάποια πράγματα λίγο πιο γρήγορα, λίγο πιο αποτελεσματικά, αλλά ποτέ με το να αντικαταστήσουμε το μυαλό με αυτό το εργαλείο.

Προσέξτε! Είναι ένα εργαλείο. Τίποτα περισσότερο. Όπως οι γονείς σας έχουν διάφορα εργαλεία στην κουζίνα, στα ματοροδέματά τους, πάντα όμως χρειάζεται ο άνθρωπος για να

δουλέψει σωστά.

7. Πώς μπορώ να χρησιμοποιώ σωστά την τεχνητή νοημοσύνη, χωρίς να καταργώ το μυαλό μου;

Φανταστείτε την τεχνητή νοημοσύνη σαν έναν ψηφιακό βοηθό. Άρα, τον έχουμε δίπλα μας και όχι απέναντί μας, για να μπορούμε να κάνουμε ορισμένα πράγματα, τα οποία ίσως είναι πιο μονότονα, πιο βαρετά και εργασίες οι οποίες απαιτούν πάρα πολύ χρόνο, να μπορέσουμε να τα κάνουμε λίγο πιο γρήγορα και αποτελεσματικά. Όπως και να έχει όμως η σωστή χρήση της τεχνητής νοημοσύνης προϋποθέτει ότι εμείς θα είμαστε στη θέση του οδηγού. Να το πούμε λίγο διαφορετικά με ένα παράδειγμα.

Φανταστείτε ότι η τεχνητή νοημοσύνη είναι η μηχανή ενός αυτοκινήτου. Μόνη της η μηχανή δεν κάνει τίποτα. Δηλαδή αν βγάλω έξω στον δρόμο τη μηχανή, δε θα κάνει τίποτα. Για να μπορέσει η μηχανή να δουλέψει, χρειάζεται το αυτοκίνητο ολόκληρο, αλλά χρειάζεται και τον οδηγό. Ο οδηγός είστε εσείς. Εάν, λοιπόν, ο οδηγός οδηγήσει σωστά, με ασφάλεια, σέβεται τα όρια ταχύτητας, δεν κάνει επικίνδυνες προσπεράσεις κ.λπ., θα είναι όλα τέλεια με τη μηχανή.

Εάν όμως ο οδηγός είναι επικίνδυνος, η μηχανή δεν μπορεί να κάνει κάτι γι' αυτό, θα συνεχίσει να δουλεύει και τότε μπορεί να πέσει πάνω σε ένα δέντρο. Οπότε φανταστείτε το έτσι. Σαν μια πολύ καλή αναλογία με το παράδειγμα του αυτοκινήτου. Η μηχανή είναι η τεχνητή νοημοσύνη και εσείς είστε ο οδηγός του αυτοκινήτου αυτού. Έτσι θα πρέπει να χρησιμοποιούμε την τεχνητή νοημοσύνη. Με ασφάλεια και συνέπεια!

8. Όταν συνομιλώ με την τεχνητή νοημοσύνη, οι πληροφορίες που δίνω μένουν αποθηκευμένες;

Ναι! Οτιδήποτε κάνουμε με εργαλεία που σχετίζονται με το διαδίκτυο, είτε αυτό λέγεται τεχνητή νοημοσύνη είτε λέγονται Viber, Snapchat, Tic Toc, Instagram ή τα διάφορα παιχνίδια που παίζετε, όλα αυτά τα δεδομένα, τα οποία εμείς επιλέγουμε να δώσουμε σε αυτές τις πλατφόρμες, μένουν σε αυτές.

Αυτό που θα πρέπει εσείς να θυμάστε είναι ότι οτιδήποτε κάνουμε, το οποίο έχει να κάνει με το διαδίκτυο, οποιεσδήποτε πληροφορίες εμείς ανεβάζουμε σε αυτό για τον εαυτό μας, αυτές οι πληροφορίες μένουν εκεί. Οπότε θα πρέπει να είμαστε πάρα πολύ προσεχτικοί στο τι πληροφορίες ανεβάζουμε.

9. Τι πρέπει να προσέχω σε ένα μήνυμα, που μου ζητάει να πατήσω ένα link, για να μην κλειδωθεί ο λογαριασμός μου, π.χ. στο Instagram ή στο Tic Toc; Τι κάνω, αν κατά λάθος το πατήσω;

Να πούμε πρώτα ότι δεν πρέπει να νιώσετε άσχημα εάν πατήσετε ένα τέτοιο link. Ο τρόπος με τον οποίο τα μηνύματα ηλεκτρονικού ψαρέματος είναι δομημένα, είναι ακριβώς για να σας ξεγελάσουν να πατήσετε αυτό το link. Εάν πατήσετε ένα τέτοιο link, δε θα γίνει κάτι κακό, αλλά θα μπείτε σε ένα κακόβουλο περιβάλλον στο οποίο θα σας ζητήσουν να εισάγετε προσωπικές σας πληροφορίες.

Αν, λοιπόν, πατήσετε αυτό το link, τι καλύτερο που έχετε να κάνετε είναι να το πείτε στους γονείς σας και να τους ρω-

τήσετε τι να κάνετε. Το πιο σημαντικό είναι να μην νιώσετε άσχημα, αν πατήσετε κάτι τέτοιο.

Τώρα για να μη πατήσετε ένα τέτοιο link, θα πρέπει να κάνετε αυτό το οποίο λέμε πάρα πολλές φορές, να σταματήσετε, να σκεφτείτε και μετά να κάνετε αυτό το οποίο είναι να κάνετε. Αν παρατηρήσετε τα μηνύματα αυτά, τα οποία σας έρχονται, προσπαθούν να σας κάνουν να νιώσετε την αίσθηση του επειγόντος. «Κάντο τώρα, διαφορετικά θα κλειδώσει ο λογαριασμός σου στο παιχνίδι που παίζεις για παράδειγμα!».

Τίποτα δεν είναι επείγον, παιδιά! Τίποτα δεν είναι τόσο επείγον, που θα πρέπει να το κάνετε εκείνη τη στιγμή.

Αν σας έρθει ένα τέτοιο μήνυμα, σταματήστε, πάρτε τον χρόνο σας και αν δεν είστε σίγουροι, ρωτήστε κάποιον δικό σας άνθρωπο και στη συνέχεια, να κάνετε αυτό που είναι να κάνετε. Γιατί μπορεί να μην είναι ένα κακό μήνυμα. Στις περισσότερες των περιπτώσεων όμως, εφόσον το μήνυμά σας κάνει να νιώθετε φόβο ή πίεση, κατά πολύ μεγάλο ποσοστό, το μήνυμα έχει κακό σκοπό και πολύ απλά κάνετε delete.

Προσέξτε! Δε γίνεται τίποτα, αν ανοίξετε το μήνυμα και το διαβάσετε. Το πρόβλημα είναι να μην πατήσετε πάνω στο link, στο οποίο σας έχει σταλεί.

10. Από ποια ηλικία ένα παιδί επιτρέπεται να έχει κάποιο μέσο κοινωνικής δικτύωσης;

Δε θα σας αρέσει η απάντηση! Η νομοθεσία λέει ότι τα μέσα κοινωνικής δικτύωσης δεν πρέπει να υπάρχουν λογαριασμοί σε άτομα τα οποία είναι κάτω των δεκατριών ετών, δεκατριών με δεκαπέντε ετών να υπάρχει γονική συναίνεση και από δεκαπέντε και πάνω να είναι ελεύθερα.

Ίσως να έχετε ακούσει τελευταία κι αν δεν το έχετε ακούσει, πείτε στους γονείς σας να σας πουν λιγάκι τη συζήτηση που γίνεται για το μπλοκάρισμα της πρόσβασης των παιδιών σαν εσάς στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης βάσει της ηλικίας τους. Προσπαθούν πολλές κυβερνήσεις, επειδή έχουν αντιληφθεί ότι υπάρχουν σοβαρά θέματα, τα οποία επηρεάζουν την καρδιά σας και το μυαλό σας, να βρουν έναν τρόπο, ώστε να επιβάλουν την απαγόρευση.

Αυτό το κάνουνε, βάζοντας κάποια εργαλεία, τα οποία ρωτάνε «Τι ηλικία είσαι;», σας το λέω έτσι πολύ απλά. Αν είσαι κάτω από δεκαπέντε, σου μπλοκάρουν την πρόσβαση. Βεβαίως, δεν είναι τόσο απλό όπως σας το είπα. Τεχνολογικά είναι πιο δύσκολο, αλλά προσπάθησα να σας δώσω να καταλάβετε τη φιλοσοφία του πώς δουλεύει.

Η πολύ γρήγορη απάντηση είναι ότι κανονικά εσείς δεν πρέπει να έχετε πρόσβαση σε αυτές τις πλατφόρμες. Βεβαίως, δεν μπορούμε να κρυβόμαστε πίσω από το δάχτυλό μας «Α! Έτσι λέει ο νόμος, έτσι πρέπει να το κάνεις». Γι' αυτό κάνουμε αυτές τις συζητήσεις, γιατί τα περισσότερα παιδιά έχουν πρόσβαση και σε κινητά και σε τέτοιες πλατφόρμες, οπότε ο σκοπός είναι όχι να σας απαγορεύσουμε αλλά να σας μάθουμε να χρησιμοποιείτε τη συγκεκριμένη τεχνολογία όσο το δυνατόν με περισσότερη ασφάλεια.

11. Αν ανεβάσω μια φωτογραφία ή άλλα στοιχεία και

στη συνέχεια τα διαγράψω, εξαφανίζονται από το διαδίκτυο;

Ο νόμος για τη προστασία των προσωπικών δεδομένων μας δίνει το δικαίωμα να ρωτήσουμε τις πλατφόρμες αυτές τι ξέρουν για εμάς, δηλαδή τι δεδομένα έχουν για μας και δεύτερον μας δίνει το δικαίωμα να ζητήσουμε να διαγράψουν οτιδήποτε γνωρίζουν για μας. Μπορείτε για παράδειγμα να πάτε στο Tic Toc και να του πείτε, μέσα από τις ρυθμίσεις ασφάλειας και ιδιωτικότητας, να διαγράψει ό,τι δεδομένα έχει για μένα. Σε αυτήν την περίπτωση ναι η πλατφόρμα υποχρεούται να διαγράψει τα δεδομένα.

Ξέρετε, όμως, αν αυτά τα δεδομένα δεν έχουνε πάει σε άλλες πλατφόρμες; Ξέρετε εσείς αν τα δεδομένα αυτά κάποιος άλλος τα έχει τραβήξει με ένα screenshot και βρίσκονται στο δικό του κινητό; Γνωρίζετε αν αυτά τα δεδομένα τα έχει πουλήσει η εταιρεία Tic Toc σε διαφημιστικές εταιρείες, ώστε να σας στέλνουν μετά διαφημιστικά μηνύματα; Όχι! Δεν το γνωρίζετε!

Άρα ό,τι ανεβαίνει δεν κατεβαίνει στο διαδίκτυο. Οπότε πρέπει να είμαστε πολύ προσεχτικοί στο το ανεβάζουμε πάνω στο διαδίκτυο. Και φυσικά όχι φωτογραφίες μας, που μπορεί εύκολα να παραποιηθούν, μέσω της τεχνητής νοημοσύνης.

12. Τι σημαίνει η συγκατάθεση, πριν κοινοποιήσουμε κάτι για κάποιον άλλον π.χ. για κάποιον φίλο μας;

Συγκατάθεση σημαίνει ότι προτού ανεβάσω μία φωτογραφία που έχουμε βγάλει με τους φίλους ή τις φίλες μας σε ένα μέσο κοινωνικής δικτύωσης, θα πρέπει να ρωτήσω αυτούς τους φίλους ή τις φίλες εάν συμφωνούν να ανεβεί αυτή η φωτογραφία στο συγκεκριμένο μέσο, όπου θα φαίνεται το πρόσωπό τους. Αυτό είναι η συγκατάθεση.

Είναι πολύ σημαντικό αυτό, γιατί μπορεί κάποιος από τους φίλους μας να μην έχει μέσα κοινωνικής δικτύωσης, να μην επιθυμεί να φανεί το πρόσωπό του. Να σας το πω και κάπως αλλιώς, για να γελάσετε κιόλας. Φτάνετε στο Γυμνάσιο και ίσως θελήσετε μια μέρα να μην πάτε στο μάθημα. Και αποφασίζετε να πάτε στη διπλανή πλατεία μια βόλτα. Βγάξετε μια φωτογραφία και έρχεται ο Τάσος ο φίλος σας και ανεβάζει αυτή τη φωτογραφία στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης, χωρίς να σας ρωτήσει. Ποιο είναι το πρόβλημα εδώ;

Ότι αυτή τη φωτογραφία θα τη δει όλο το χωριό, ο μπαμπάς, η μαμά και θα σας ρωτήσουνε «Τι κάνατε εκείνη την ώρα στην πλατεία; Εσείς δεν θα έπρεπε να ήσασταν στο σχολείο;». Εάν όμως είχατε ρωτήσει για τη συναίνεση των φίλων σας, θα βρισκόταν κάποιος φίλος να σας πει να μην το κάνετε αυτό.

Με απλά λόγια, λοιπόν. Συγκατάθεση σημαίνει ότι ρωτάω και έχω τη σύμφωνη γνώμη όλων των ατόμων που φαίνονται στη φωτογραφία. Επίσης, και οι γονείς σας πρέπει να ρωτάνε τη δική σας σύμφωνη γνώμη, όταν ανεβάζουν φωτογραφίες σας από τις διακοπές για παράδειγμα.

13. Πώς μπορώ να προστατεύσω τον λογαριασμό μου από το hacking;

Ο καλύτερος τρόπος να προστατεύσετε τον λογαριασμό σας από το hacking είναι να έχετε μοναδικά, ισχυρά password.

Θα μου πείτε τώρα έχω είκοσι λογαριασμούς, θα πρέπει να έχω είκοσι μοναδικά, ισχυρά password, πώς θα τους θυμάμαι;

Εύκολος τρόπος είναι να πάρετε ένα τετράδιο, το οποίο θα το φυλάτε μέσα στο σπίτι σας και θα γράψετε το username και τον κωδικό. Το username μπορεί να είναι το ίδιο. Οι κωδικοί πρέπει να είναι διαφορετικοί.

Επίσης, μπορείτε να πείτε στους γονείς σας να εγκαταστήσετε στους υπολογιστές ένα λογισμικό, το οποίο λέγεται διαχειριστής κωδικών (password manager). Αυτό λειτουργεί σαν ένα χρηματοκιβώτιο. Μέσα εκεί αποθηκεύουμε όλους του κωδικούς μας και χρειαζόμαστε έναν μονάχα κωδικό, για να ξεκλειδώνουμε αυτό το χρηματοκιβώτιο και από εκεί να κάνουμε αντιγραφή τον κωδικό, τον οποίο χρειαζόμαστε.

Να πούμε ξανά ότι ο καλύτερος τρόπος, για να μπορέσουμε να μπορέσουμε να προστατεύσουμε τους κωδικούς μας από οποιοδήποτε χακάρισμα είναι οι ισχυροί, μοναδικοί κωδικοί.

14. Ποιοι είναι οι κίνδυνοι από τη χρήση wi – fi και τη σύνδεση μέσω Bluetooth σε δημόσιους χώρους, όπως καφετέριες, καταστήματα κ.ά;

Προφανώς η χρήση των δημόσιων wi-fi, όχι μόνο στις καφετέριες, αλλά και στα λιμάνια για να πάτε διακοπές, στα αεροδρόμια για να πάτε στο εξωτερικό, βοηθάει πάρα πολύ για να ενημερωθούμε, να παίζουμε, να δούμε κάποιο βιντεάκι...

Μια παρένθεση σε αυτό το σημείο. Όταν είστε έξω με τους φίλους σας δε χρειάζεται το κινητό. Στην άκρη το κινητό.

Οι κίνδυνοι σε αυτού του είδους τα δίκτυα μπορεί πολύ εύκολα ο οποιοσδήποτε κακός θελήσει να μας κλέψει δεδομένα να στήσει ένα δίκτυο wi-fi, το οποίο να έχει ένα όνομα που θα μοιάζει με το όνομα της καφετέριας.

Φανταστείτε για παράδειγμα στην πολύ ωραία καφετέρια που είναι κοντά το Γυμνάσιο και το Λύκειο, στις «90 μοίρες» να γράφει εννιά (9), όμικρον κεφαλαίο (O) cafe. Οπτικά δε θα μοιάζει με το 90; Κι έτσι, αντί να συνδεθείτε στο εννιά μηδέν cafe, θα συνδεθείτε στο εννιά όμικρον cafe. Τότε, λοιπόν, αυτός ο άνθρωπος θα μπορεί να δει όλες τις κινήσεις που έχετε κάνει, με ποιον μιλάτε, αν είστε πιο μεγάλοι και κάνετε κάποιες κινήσεις μέσω τραπέζης, θα μπορεί μπει στον λογαριασμό σας και θα σας κλέψει χρήματα.

Γενικώς, όταν βρισκόμαστε εκτός σπιτιού ο καλύτερος τρόπος για να συνδεόμαστε στο διαδίκτυο είναι με τα δεδομένα του κινητού, γιατί είναι κρυπτογραφημένα, όπως είναι και το wi – fi στο σπίτι μας. Σε εξωτερικούς χώρους εάν και μόνο εάν είναι ανάγκη να συνδεθούμε, τότε και μόνο τότε συνδεόμαστε σε δημόσιο wi – fi, αλλά και πάλι με πολλή προσοχή.

15. Ποιοι είναι οι κίνδυνοι που ελλοχεύουν, όταν οι γονείς ανεβάζουν φωτογραφίες των παιδιών τους; Είναι απαραίτητο να ζητάνε την άδεια μας, για να το κάνουν αυτό;

Ισχύει ό,τι είπαμε και προηγουμένως για τη συγκατάθεση.

Η απάντηση είναι ναι. Οι γονείς σας πρέπει να ζητάνε τη συγκατάθεσή σας για να το κάνουν αυτό, ειδικά όταν είστε στην παραλία με το μαγιό, όταν η φωτογραφία αυτή μπορεί να σας φέρει σε δύσκολη θέση.

Οι κίνδυνοι του να ανεβάζουμε εμείς οι γονείς συνεχώς φωτογραφίες δικές σας στο διαδίκτυο είναι υπαρκτοί, γιατί μπορεί κάποια στιγμή κάποιος να την πάρει, μέσω τεχνητής νοημοσύνης, να την παραποιήσει και στη συνέχεια να απειλήσει τους γονείς σας π.χ. να δείχνει ένα παιδί τραυματισμένο και να ζητάει χρήματα από τους γονείς, προκειμένου να το βοηθήσει. Αυτό δυστυχώς είναι κάτι που έχει συμβεί. Από τα βίντεο που ανεβάζουν οι γονείς σας, μπορούν να βρουν και τη φωνή σας, τότε μπορούν να φτιάξουν βιντεάκι, στο οποίο θα φαίνεστε εσείς, και θα λέτε κάτι με τη φωνή σας, ενώ στην πραγματικότητα δε θα είστε εσείς και θα φέρουν τους γονείς σας σε πολύ δύσκολη θέση.

16. Τι δεν ανεβάζουμε ποτέ;

Φωτογραφίες, ευαίσθητα προσωπικά δεδομένα, ιατρικά δεδομένα, δηλαδή ποια είναι η κατάσταση της υγείας μας, οικονομικά δεδομένα, αριθμούς λογαριασμών, εννοείται τους κωδικούς μας... Αυτά πολύ γρήγορα μιας και έχουμε καλύψει τα περισσότερα.

17. Πόσο επικίνδυνο είναι να συνομιλώ ή να παίζω παιχνίδια με «παιδιά», που δε γνωρίζω;

Μπορεί να γίνει επικίνδυνο, γιατί εφόσον δεν τα γνωρίζεις, δεν ξέρεις αν είναι παιδιά. Μπορεί να είναι κάποιος ή κάποια που προσποιείται ότι είναι παιδί και έχει μπει σε αυτή τη συνομιλία, προκειμένου να σου κάνει κακό.

18. Πού μπορούμε να απευθυνθούμε στην Ελλάδα, ώστε να καταγγείλουμε επίσημα παράνομο περιεχόμενο, εκβιασμούς ή απειλές;

Ο καλύτερος τρόπος που μπορείτε να απευθυνθείτε στην Ελλάδα είναι η Δίωξη Ηλεκτρονικού Εγκλήματος ή όπως λέγεται τώρα η Δίωξη Κυβερνοεγκλήματος, το πενταμήφιο τηλέφωνο της οποίας είναι 11188 και οι οποίοι μετά αναλαμβάνουν όλες τις διαδικασίες για να μπλοκάρουν έναν λογαριασμό ή να εντοπίσουν εκείνον που κάνει την κακή πράξη.

Επίσης, «Το Χαμόγελο του Παιδιού» έχει γραμμή που μπορεί να βοηθήσει σε αυτές τις περιπτώσεις κι επειδή είναι ένας οργανισμός πολύ γνωστός, τον εμπιστευόμαστε όλοι πάρα πολύ, έχει κι αυτό τη δίκη του διασύνδεση με την αστυνομία, ώστε να βοηθήσει σε περίπτωση που χρειαστεί κάτι.

Οποσδήποτε, βέβαια, όταν δείτε κάτι που δε σας αρέσει, θα πρέπει πρώτα να το αναφέρετε στους γονείς σας ή στους δασκάλους σας.

*Σας ευχαριστούμε πολύ
κ. Αραμπατζή για την συνέντευξη*

ΕΡΕΥΝΑ: ΤΑ ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΑ ΠΑΙΧΝΙΔΙΑ

Για μια ακόμη φορά αποφασίσαμε να κάνουμε ένα μοναδικό ταξίδι στον χρόνο, μέσα από την ξεχωριστή συνάντησή που είχαμε πρόσφατα με τους κυρίους και τις κυρίες του ΚΑΠΗ Πυργετού, με θέμα «Τα παραδοσιακά παιχνίδια». Στο ταξίδι αυτό βοήθησε και ο αγαπημένος γυμναστής του σχολείου μας, κ. Φώτης Μπουμπουγιατζής, ο οποίος μας πρότεινε μερικά παλιά, αλλά ευτυχώς όχι τόσο άγνωστα, διασκεδαστικά παιχνίδια!

Παιχνίδια που έχουν ξεχαστεί αλλά έχουν μείνει ζωντανά στις μνήμες εκείνων που τα ζήσανε και άλλα που ο χρόνος δεν κατάφερε να σβήσει και περνούν από στόμα σε στόμα και από γενιά σε γενιά, παιχνίδια και μας κάνουν να χαμογελούμε, παιχνίδια που μας διασκεδάζουν, παιχνίδια μας φέρνουν πιο κοντά με τους άλλους ανθρώπους! Μικρούς και μεγάλους! Αλήθεια είναι! Όλοι έχουμε ανάγκη από λίγο παιχνίδι! Ακόμη και οι μεγάλοι! Πόσες και πόσες φορές δε γίνονται και οι μεγάλοι για λίγο παιδιά, χάρη σε ένα ξέγνοιαστο παιχνίδι και την επαφή τους με τον αυθορμητισμό ενός μικρού παιδιού!

Στην επιλογή του θέματος, ρόλο έπαιξε και η προσπάθεια ενημέρωσης που κάναμε στους μαθητές, τις μαθήτριες, αλλά κυρίως στους γονείς για τους κινδύνους της πολύωρης ενασχόλησης με την οθόνη και την απομάκρυνση από τα αληθινά παιχνίδια και τους πραγματικούς φίλους. Τι καλύτερο, λοιπόν, από το να ξαναθυμηθούμε μερικά, που θα μας βοηθήσουν να περάσουμε λίγες απολαυστικές στιγμές διασκέδασης και γιατί όχι να μας δώσουν καινούριες ιδέες για ατελείωτο παιχνίδι!

Πριν ξεκινήσουμε την παρουσίαση των παιχνιδιών, να ευχαριστήσουμε πολύ όλους τους κυρίους και τις κυρίες του ΚΑΠΗ Πυργετού για την υπέροχη φιλοξενία και για μια ακόμη φορά μας υποδέχτηκαν με πολλή χαρά και ζεστασιά!

Πριν την ενδιαφέρουσα κουβέντα μας, οι μαθητές και οι μαθήτριες αφιέρωσαν τραγούδια στους παππούδες και τις γιαγιάδες και τους χάρισαν όμορφες χειροποίητες κάρτες με ειλικρινείς ευχές και σκέψεις! Από την πλευρά τους οι κύριοι και οι κυρίες με τις πολύ όμορφες φωνές τους μας τραγούδησαν το «Από ξένο τόπο». Στο τέλος, η υπεύθυνη του ΚΑΠΗ κ. Πανωραία Τσικλητήρα και οι συνεργάτιδες της πρόσφεραν κεράσματα σε όλους μας! Τους ευχαριστούμε πολύ από καρδιάς!

Επιπλέον να σημειώσουμε πως το αφιέρωμα στα παιχνίδια θα έχει και δεύτερο μέρος και αυτό θα είναι το πιο διασκεδαστικό! Αναεώσαμε το ραντεβού μας για μια συνάντηση με τους κυρίους και τις κυρίες του ΚΑΠΗ στον χώρο του σχολείου μας, ώστε να παίξουμε όλοι μαζί τα καινούρια παιχνίδια που μας μάθανε! Ανυπομονούμε...!

Όπως μας είπε η κ. Ελένη Ζιάκου, στα δικά τους τα χρόνια δεν είχανε τηλεοράσεις, δεν είχανε ραδιόφωνα, σε αρκετές περιπτώσεις ούτε ηλεκτρικό. Έτσι μαζεύονταν οι παρέες στις αυλές, στα σπίτια και λέγανε διάφορα αινίγματα, τραγουδούσαν όμορφα τραγούδια και φυσικά παίζανε ατελείωτα...

Και η κ. Αλεξάνδρα συμπληρώνει πως τότε που δεν υπήρχαν δρόμοι ασφαλοστρωμένοι, τα περισσότερα παιχνίδια παίζονταν στα χώματα, που πολλές φορές ήταν και βοηθητικό αφού μπορούσαν πάνω του να χαράσσουν ή να βάζουν σημάδια. Και καθώς δεν είχανε αγορασμένα παιχνίδια, συνεχίζει, όλα τους τα παιχνίδια ήταν αυτοσχέδια με υλικά που περίσσευαν στο σπίτι ή από τη φύση όπως πέτρες, ξύλα ή χώμα.

Κάτι αντίστοιχο μας για τα χειροποίητα παιχνίδια μας είπε και ο κ. Στέλιος Λουλούδης, ο οποίος είχε μαζί του και μας έδειξε ένα ξύλινο πατίνι φτιαγμένο στο χέρι!

«Η μικρή Ελένη» *Ελένη Ζιάκου*

Η μικρή Ελένη καθότανε στη μέση και γύρω - γύρω ήταν όλα τα παιδάκια και τραγουδούσαν: Η μικρή Ελένη κάθεται και κλαίει γιατί δεν την παίζουνε οι φιλενάδες της, σήκω επάνω, τρίψε τα ματάκια σου, κοίτα προς τον ήλιο και αποχαιρέτησε...»

Τότε η μικρή Ελένη σηκώνεται και ρωτάει: «Πού πηγαίνετε παιδάκια;» «Στον περίπατο», απαντάνε. «Τι να κάνετε;» «Να σε σεργιανίσουμε!» «Θα χαλάσετε τα παπουτσάκια σας» «Θα τα φτιάξουμε» «Σε ποιον τσαγκάρη;» «Σε όποιον βρούμε και σε όποιον πιάσουμε»

Τότε η μικρή Ελένη τρέχει να πιάσει ένα παιδί από τον κύκλο και όποιο πιάσει κάνει εκείνο τη μικρή Ελένη.

«Τα πεντόβολα» *Αλεξάνδρα Παναγιώτου*

Παίζεται με πέντε μικρούς βόλους ή πέτρες, συνήθως από δύο και πάνω παίκτες. Πετάμε έναν βόλο ψηλά και πριν προλάβει να πέσει, μαζεύουμε τους υπόλοιπους από το έδαφος. Αυτό το κάνουμε μέχρι να μαζευτούν και οι τέσσερις βόλοι. Στο επόμενο στάδιο πετάμε τον βόλο και προσπαθούμε να μαζέψουμε δύο βόλους μαζί από κάτω. Στη συνέχεια, μαζεύουμε τρεις βόλους με τη μία και μετά τον τέταρτο. Αμέσως μετά, αφού πετάξουμε τον βόλο προσπαθούμε να μαζέψουμε και τους τέσσερις υπόλοιπους ταυτόχρονα. Στο προτελευταίο στάδιο σχηματίζουμε μία καμάρα με τον δείκτη και τον αντίχειρα στο έδαφος και ο παίκτης σπρώχνει τους βόλους μέσα. Στο τέλος ενώνουμε τις παλάμες, πετάμε τα πεντόβολα και προσπαθούμε να τα πιάσουμε όλα μαζί.

«Οι γουρνίτσες»

Αλέξανδρα Παναγιώτου, Φώτης Μπουμπογιατζής

Φτιάχναμε γουρνίτσες στο χώμα ανά μία πιθαμή, τόσες όσες είναι και οι παίκτες. Κάθε παιδί έπαιρνε μία γούρνα, ανάλογα τον αριθμό. Η πρώτη ήταν το νούμερο ένα, η δεύτερη το νούμερο δύο κ.ο.κ. Περίπου στα δύο μέτρα μακριά από την πρώτη γουρνίτσα, κάναμε μία γραμμή, από όπου πετούσαμε την μπάλα, σαν το σημερινό γκολφ! Όποιο παιδί έβαζε τις περισσότερες γουρνίτσες κέρδιζε!

Στη συνέχεια ακολουθεί παραλλαγή του παιχνιδιού «Γουρνίτσες» από τον κ. Φώτη. Σε όποια γουρνίτσα έμπαινε η μπάλα, το παιδί με το νούμερο αυτής της γούρνας, έπρεπε να τρέξει, να την πιάσει γρήγορα και να σημαδέψει κάποιον από τους υπόλοιπους. Αν το πετύχαινε, έπαιρνε μία ψείρα, μία πετρούλα στη γουρνίτσα του, αυτός τον οποίο πέτυχε. Αν δεν τον πετύχαινε έπαιρνε ο ίδιος. Κάναμε συμφωνία στις πόσες γούρνες κάποιος καιγόταν. Αν κάποιος μάζευε τρεις – τέσσερις πετρούλες, έβγαινε από το παιχνίδι, μέχρι να μείνουν οι δυο τελευταίοι και να βγει ο νικητής.

«Τσιλίκα τσιλικάρι»

Το παιχνίδι αυτό δε χρειάζεται πολλά. Παίζεται με δύο άτομα και είναι πάρα πολύ εύκολο. Τα υλικά που χρειαζόμαστε είναι δύο ξύλα. Ένα μεγάλο, γύρω στους σαράντα πόντους, που λέγεται «τσιλίκα» και ένα μικρό, γύρω στους δέκα πόντους, που λέγεται «τσιλικάρι». Παίζεται σε επίπεδο έδαφος. Πρώτα σκάβουμε το χώμα με την τσιλίκα περίπου 20εκ. μήκος, 10εκ. βάθος και 5εκ. πλάτος. Στη συνέχεια, βάζουμε την τσιλίκα πλάγια στη γούρνα, ώστε να προεξέχει στον αέρα και χτυπάμε με το τσιλικάκι την άκρη της τσιλικας, η οποία γυρίζει στον αέρα και πέφτει στο έδαφος. Έπειτα μετράμε με την τσιλίκα την απόσταση από τη γούρνα μέχρι το σημείο που έπεσε το ξύλο, φωνάζοντας «Τσιλίκα τσιλικάρι». Νικητής είναι αυτός που είχε ποντάρει στην αντίστοιχη λέξη.

«Το σχοινάκι με τα δάχτυλα»

κ. Ελένη Ζιάκου

Τοποθετούμε το σκοινί στα δάχτυλα, ώστε να δημιουργή σχήματα και στη συνέχεια το περνάμε στα χέρια του διπλανού μας, προσέχοντας να μη χαλάσει, δημιουργώντας παράλληλα καινούρια σχήματα.

«Πόλεμος και ειρήνη»

κ. Φώτης Μπουμπογιατζής

Τα παιδιά χωρίζονται σε δύο ομάδες με τον ίδιο αριθμό. Με κλήρωση βγαίνει ποια από τις δύο θα είναι ο πόλεμος και ποια θα είναι η ειρήνη. Σχηματίζει η κάθε ομάδα από μία αλυσίδα, πιάνοντας μεταξύ τους τα χέρια. Το παιχνίδι ξεκινάει, λέγοντας την έκφραση, η μία από τις δύο ομάδες «Ζητούμε πόλεμο!» και η απέναντι ομάδα απαντάει «Κι εμείς ειρήνη!» «Και ποιον θέλετε;». Αναφέρετε τα όνομα ενός παιδιού. Το παιδί αυτό τότε παίρνει φόρα και τρέχοντας, προσπαθεί να σπάσει την αλυσίδα. Αν σπάσει την αλυσίδα, διαλέγει και παίρνει στην ομάδα ένα από τα παιδιά της ομάδας που έσπασε. Εάν καταφέρει η αλυσίδα και κρατηθεί, το παιδί αυτό μένει στη αντίπαλη ομάδα.

«Δως μου φωτιά»

κ. Άννα Λουλούδη

Ενώνουμε αντικριστά τεντωμένα τα δάχτυλα των χεριών μας, έτσι ώστε να σχηματίζεται μια φωλιά και το άλλο το παιδί προσπαθεί να ανέβει σαν σκάλα τα δάχτυλα των ενωμένων χεριών και λέει:

«Δως μου φωτιά» και ο άλλος απαντάει «Σύρε πιο πάνω. «Δως μου φωτιά». «Σύρε πιο πάνω», «Δως μου φωτιά» "Σύρε πιο πάνω"... Αυτό συνεχίζει μέχρι να φτάσει ο παίκτης που ανεβαίνει στους αντίχειρες και τότε λέει: «Να μπω μέσα στη φωτιά που είναι η σκύλα με τα σκυλάκια, η πάπια με τα παπάκια, η γάτα με τα γατάκια...!»

«Μπες δεν έχει κάτι», απαντάει το παιδί με τα ενωμένα χέρια και μόλις πάει να μπει το άλλο παιδί, ίσως κρύβεται μια έκπληξη...!

«Τα νήματα»

Αλεξάνδρα Παναγιώτου

Πριν ξεκινήσουμε το παιχνίδι, χαράζουμε δύο γραμμές αντικριστά πάνω στο χώμα. Παίρναμε τα νήματα που περίσσευαν και τα στήναμε σε μια ευθεία. Απέναντι στηνόμασταν εμείς τα παιδιά και ρίχνοντας ένα μικρό αντικείμενο προς τα νήματα, προσπαθούσαμε να τα πετύχουμε! Κάτι σαν στόχος. Όποιος το πετύχαινε, έπαιρνε αυτός το νήμα. Κέρδιζε εκείνος που μάζευε τα περισσότερα νήματα.

«Το δαχτυλίδι»

Άννα Λιάκου

Η παλάμη του χεριού σε χούφτα, βάζουμε κάτι μέσα, συνήθως ένα δαχτυλίδι. Οι παλάμες των χεριών ενωμένες σε χούφτες και όλοι μαζί τραγουδούσαν: «Πούντο πούντο τα δαχτυλίδι, ψάξε - ψάξε δε θα το βρεις! Τότε ρίχνουμε το δαχτυλίδι σε ένα χεράκι και οι άλλοι μαντεύουν σε ποιο χέρι βρίσκεται.

«Το καλιόσφαιρι»

Βλάχου Κατερίνα

Έχουμε δυο ομάδες παιδιών, οι οποίες πιάνονταν από τα χέρια και τραγουδούσαν: «Καλιόσφαιρι, καλιόσφαιρι, καλή μου σφυρομένη, πολλά παιδιά έχεις εσύ κι εγώ κανένα δεν έχω». «Αν έχεις αν δεν έχεις, να στείλω το λιοντάρι μου να αρπάξει μια περδίκια».

«Για στείλε για στείλε το να δεις κλωτσιές που θα φάει», έλεγε η απέναντι ομάδα. Έστελνε η μία ομάδα, έσπαζε τη σειρά από τα παιδιά και ξαναγυρνούσε, άρπαζε και έπαιρνε το παιδί στην ομάδα του. Αν δεν κατάφερνε να σπάσει την αλυσίδα κρατούσε το παιδί αυτό η ομάδα εκείνη. Τα χέρια του ήταν σταυρωτά δεμένα.

Καλιόσφαιρι, όπως εξηγεί η κ. Αλεξάνδρα Παναγιώτου, θα πει γυναίκα με τα ωραία σφυρά, δηλαδή με τους ωραίους αστραγάλους, δε βλέπαμε τίποτα άλλο από το πόδι, μόνο τους αστραγάλους. «Καλή οσφυομένη», με τη λυγερή μέση...»

«Πινακοτή πινακοτή»

Καλλιόπη Ρήγα

Τα παιδιά σχηματίζουν μια ομάδα: τη μάνα και τα αρνάκια της. Από την άλλη μεριά έρχεται ο απεσταλμένος του βασιλιά.

Η μάνα κάθεται σε ένα σκαμνάκι και κρατάει αγκαλιά το αρνάκι της. Στα πόδια του παιδιού κάθεται άλλο παιδί και σ' εκείνο άλλο παιδί. Έτσι σχηματίζεται μια πυραμίδα. Έρχεται ο απεσταλμένος του βασιλιά και φωνάζει: - Πινακοτή - Πινακοτή;

-«Από τ' άλλο μου τ' αυτί, είμαι λιγάκι κουφή!», απαντάει η μάνα.

-«Πινακοτή-Πινακοτή;», φωνάζει πιο δυνατά.

-«Από το άλλο το αυτί! Γιατί η μάνα μας είναι κουφή!», φωνάζουν τα αρνάκια όλα μαζί.

-«Πινακοτή - Πινακοτή;»

-«Ορίστε!»

-«Είπε ο βασιλιάς να μου δώσεις ένα αρνί».

-«Διάλεξε και πάρε».

Και ο απεσταλμένος του βασιλιά απλώνει το χέρι και ακουμπάει τα κεφάλια των παιδιών και διαλέγει λέγοντας:

-«Μόσχο, κανέλα, γαρίφαλο, τριαντάφυλλο». Και τελικά διαλέγει ένα παιδί και φεύγει.

Σε λίγο ξαναέρχεται και επαναλαμβάνεται ο ίδιος διάλογος. Με τον τρόπο αυτό παίρνει όλα τα αρνιά απ' τη μάνα και της μένει μόνο το μανάρι της. Ο απεσταλμένος ζητάει να το πάρει αλλά η μάνα λέει:

-«Δεν έχω άλλο».

-«Έχεις», επιμένει ο απεσταλμένος.

-«Δε στο δίνω, δε στο δίνω μα τον Άγιο Κωνσταντίνο!».

-«Θα το πάρω».

-«Έλα να το βρεις».

Με τα λόγια αυτά, τα παιδιά γυρίζουν γύρω - γύρω από τη μάνα για να κρύψουν το μανάρι. Ώσπου ο απεσταλμένος τα κοιτάζει ένα - ένα, βρίσκει το μανάρι, το παίρνει και φεύγει.

«Πάνινες κούκλες»

Αλεξάνδρα Παναγιώτου

Φτιάχναμε μόνοι μας τις κούκλες, δύο ξύλα σταυρωτά, τα ντύναμε με πανάκια, ένα κεφάλι πάνω τυλιγμένο κι αυτό με πανιά και ήταν τα μωρά μας...!

ΔΙΑΒΑΣΑΜΕ ΚΑΙ ΣΑΣ ΠΡΟΤΕΙΝΟΥΜΕ...

Αν βαριέστε και δεν έχετε τι να κάνετε, μπορείτε να διαβάσετε ένα βιβλίο.

«Μια περιπέτεια για τον Ρωμαίο»

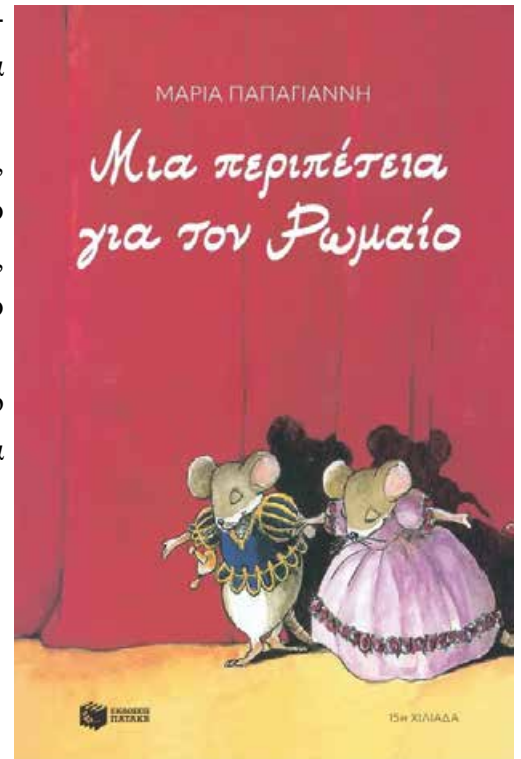
Το βιβλίο που διάβασα πρόσφατα είναι της Μαρίας Παπαγιάννη και σας το προτείνω, γιατί θα σας χαρίσει όμορφες στιγμές, ενώ ταυτόχρονα περνάει πολύ όμορφα μηνύματα! Είναι ιδανικό για παιδιά αλλά και για μεγάλους!

Η ιστορία αναφέρεται στον Μικρό Ρωμαίο που ζει δίπλα στη σκηνή ενός θεάτρου, όμως δεν έχει δει στη ζωή του ούτε μία αληθινή παράσταση. Οι γονείς του είναι πολύ τρομοκρατημένοι και του λένε να κάνει υπομονή μέχρι να γίνει κι αυτός ενήλικας, ώστε έως τότε να μη κινδυνέψει. Ο Ρωμαίος θα ανακαλύψει τη μαγεία του θεάτρου την ίδια στιγμή που θα γνωρίσει την αγάπη στο πανέμορφο πρόσωπο της Ιουλίας...

Ο Διευθυντής της σκηνής, το Φως, το Τρίτο Κουδούνι, τα σκηνικά, και ο Σαίξπηρ θα μπορούσαν να βοηθήσουν τον μικρό Ρωμαίο, μέσα από μια γλυκιά περιπέτεια, να ανακαλύψει τη ζεστασιά της φιλίας και της αγάπης!

Ελπίζω να απολαύσετε το βιβλίο...!!!

Ελένη Παπαδημητρούλα

«Ο Πατέρας Χριστούγεννα κι εγώ»

Σας προτείνω να διαβάσετε το βιβλίο του Ματ Χέιγκ γιατί μας δείχνει ότι όλοι είμαστε διαφορετικοί και το πιο σημαντικό να μην τα παρατάμε ποτέ!

Αναρωτηθήκατε ποτέ πόσο περίεργο, ίσως και δύσκολο θα ήταν αν ζούσες στην Χώρα των Ξωτικών, παρόλο που είσαι άνθρωπος και είχες για γονείς σου τους φρεσκοπαντρεμένους τον Πατέρα Χριστούγεννα και τη Μητέρα Χριστούγεννα. Επίσης, πόσο σίγουρος είσαι ότι θα σου άρεσε να τραγουδάς όλη την ημέρα, όλες τις εποχές χριστουγεννιάτικα τραγούδια, αφού υποχρεωτικά θα φοιτούσες στο Σχολείο των Ξωτικών; Πόσο εύκολο θα σου ήταν να συμμετέχεις σε τεστ Κατασκευής Παιχνιδιών και να μην τα καταφέρνεις; Θα μπορούσες άραγε να ζήσεις σε ένα μέρος που θα είχε πολύ κρύο;

Τα πράγματα μπερδεύονται όταν το ζηλιάρικο κουνελάκι του Πάσχα και ο Κουνελοστρατός του σχεδιάζουν να επιτεθούν για να χαλάσουν τα Χριστούγεννα...

Τώρα πια η Αμέλια πρέπει να αναλάβει δράση με τη βοήθεια της καινούριας της οικογένειας και των ξωτικών, ώστε να προλάβουν να σώσουν τα αγαπημένα Χριστούγεννα...

Εικονογράφηση: Κρις Μόουλντ

Ασημίνα Κουγιά

ΕΠΙΣΚΕΨΗ ΤΟΥ ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ ΠΥΡΓΕΤΟΥ ΣΤΑ ΓΡΑΦΕΙΑ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ «ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ»

Στις 27 Νοεμβρίου του 2025 οι μαθητές και οι μαθήτριες των Ε΄ και Στ΄ τάξεων, είχαν την ευκαιρία να πραγματοποιήσουν μια ξεχωριστή επίσκεψη στα γραφεία της εφημερίδας «Ελευθερία», με αφορμή τη σχολική μας εφημερίδα «Το Πολύχρωμο Αερόστατο».

Η ιστορική εφημερίδα «Ελευθερία» της Λάρισας ιδρύθηκε το 1922 από τον επιτυχημένο επιχειρηματία Γεώργιο Δημητρακόπουλο, αποτελώντας μία από τις πιο παλιές και έγκριτες εφημερίδες της επαρχίας στην Ελλάδα, καταφέροντας εδώ και πάνω από εκατό χρόνια να ενημερώνει τους πολίτες της Λάρισας, αντέχοντας παράλληλα στο σαρωτικό πέρασμα του διαδικτύου.

Εκεί, μας υποδέχθηκε η δημοσιογράφος κ. Χαρίκλεια Βλαχάκη και ο διευθυντής κ. Γιώργος Μιχαλόπουλος. Η κ. Βλαχάκη μας μίλησε για την ιστορία της εφημερίδας, απάντησε στις ερωτήσεις των παιδιών, όπως για τη δουλειά του δημοσιογράφου, για την ελευθερία του λόγου και το στήσιμο μιας εφημερίδας γενικότερα. Πριν φύγουμε, αφήσαμε το 1ο τεύχος της εφημερίδας μας και βγάλαμε όλοι μαζί μια αναμνηστική φωτογραφία.

Ήταν μια τέλεια εμπειρία καθώς αντλήσαμε χρήσιμες πληροφορίες που θα αξιοποιήσουμε στα επόμενα φύλλα της εφημερίδας μας. Τους ευχαριστούμε θερμά για την φιλοξενία!

Αθανασία Κλαδίσου

Συνέντευξη από τη δημοσιογράφο κ. Βλαχάκη

- Πώς φτάνει από εκεί που είναι ένα λευκό χαρτί να γίνει ένα πολύχρωμο παζλ πληροφορίας κι ενημέρωσης;

Αυτόν τον ρόλο τον αναλαμβάνουν κάθε μέρα οι δημοσιογράφοι. Ο κάθε δημοσιογράφος έχει τον δικό του τομέα, το δικό του ρεπορτάζ, πολιτιστικό, πολιτικό, δικαστικό, αστυνομικό, αθλητικό και κάθε πρωί έρχονται στην εφημερίδα, κάτω από εκεί που περάσαμε, στον πρώτο όροφο, που είναι τα γραφεία των δημοσιογράφων, κάνουν μια σύσκεψη με τον αρχισυντάκτη και του λένε τι θέματα θα έχουν μέσα στη μέρα. Μετά φεύγουν από το γραφείο, γιατί η δουλειά του δημοσιογράφου είναι να είναι στο δρόμο, να κυκλοφορεί ανάμεσα στους ανθρώπους να καταγράφει τα προβλήματα της κοινωνίας. Αφού έχουν καταγράψει, επιστρέφουν να γράψουν το ρεπορτάζ τους. Υπάρχει ένας πάρα πολύ σημαντικός κανόνας δημοσιογραφικός που άμα τον ξέρετε θα γράφετε και τέλεια ρεπορτάζ που είναι τα «τέσσερα π» και «ένα γιατί». Δηλαδή,

δη, ποιος, πού, πότε, πώς και γιατί. Αν απαντήσεις αυτές τις 5 ερωτήσεις έχεις γράψει όλη την ουσία του ρεπορτάζ και μετά από εκεί και πέρα μπορείς να το πας προς όποια κατεύθυνση θέλεις.

- Πώς ξέρουμε αν ένα ρεπορτάζ είναι σημαντικό;

Τα σημαντικά ρεπορτάζ μπαίνουν στην πρώτη σελίδα, τα ακόμη πιο σημαντικά γίνονται κύριο θέμα, το μεγάλο θέμα. Ένα θέμα γίνεται σημαντικό, ανάλογα με το πόσο κόσμο αφορά.

Η δική μας εφημερίδα χωρίζεται σε οκτώ στήλες, είναι οκτάστηλη. Η στήλη και η έκταση των λέξεων είναι το μέτρο του δημοσιογράφου.

Η εφημερίδα στο πρωτοσέλιδο έχει τις σημαντικότερες ειδήσεις και προχωρώντας, έχουμε επικαιρότητα, πολιτική, πολιτισμό, οικονομία και στην τελευταία σελίδα έχουμε τις εξωτερικές ειδήσεις.

- Πώς βρίσκουμε τις εξωτερικές ειδήσεις; Από το ίντερνετ;

Όχι μέσω του ίντερνετ, γιατί το ίντερνετ μπορεί να έχει και πολλά στοιχεία που έχουν παραπληροφόρηση. Οι δημοσιογράφοι συνεργάζονται με πρακτορεία ειδήσεων από όπου παίρνουν τις ειδήσεις από τους ανταποκριτές από την Ελλάδα και από τα άλλα μέρη του κόσμου.

- Αφού γράψει ο δημοσιογράφος το ρεπορτάζ, τι γίνεται μετά;

Μετά το ρεπορτάζ πηγαίνει στον αρχισυντάκτη, εκείνος το ελέγχει και το στέλνει στους διορθωτές για να γίνουν οι απαραίτητες διορθώσεις. Στη συνέχεια πηγαίνει στους σελιδοποιούς, οι οποίοι του δίνουν αυτή τη μορφή, μπαίνουν οι φωτογραφίες κι έπειτα πηγαίνει σε ένα ειδικό μηχάνημα που βγάζει μια τσίγκινη επιφάνεια, πάνω στην οποία εκτυπώνεται η σελίδα και από εκεί πηγαίνει στο πιεστήριο. Όταν είναι έτοιμη η εφημερίδα, την παίρνουν οι διανομείς, την κάνουν δεματάκια και τη μοιράζουν σε όλη τη Λάρισα με τα βανάκια της εφημερίδας και στα χωριά φτάνει με το ΚΤΕΛ. Έτσι, ολοκληρώνεται μια μέρα στη ζωή μιας εφημερίδας. Οι δημοσιογράφοι δεν έχουν ωράριο, πρέπει να είναι έτοιμοι να καταγράψουν οποιαδήποτε σημαντική είδηση.

- Τα τελευταία χρόνια, που μας έχει κατακλύσει το διαδίκτυο, πόσο εύκολο είναι να κρατηθεί η έντυπη μορφή ενημέρωσης;

Είναι αλήθεια πως από τότε που βγήκε το ίντερνετ, το χαρτί κινδυνεύει να εξαφανιστεί... Πράγματι ο κόσμος δείχνει προτίμηση στο ίντερνετ, όμως είναι γεγονός ότι το διαδίκτυο πλέον κατακλύζεται από ψευδείς ειδήσεις, ανακρίβειες, πάρα πολλές διαφημίσεις που εμφανίζονται μπροστά στον αναγνώστη. Όλα αυτά κουράζουν τον κόσμο οπότε ίσως μελλοντικά θα υπάρξει μια στροφή και θα σωθούν τα πράγματα...

- Αρα πιστεύετε υπάρχει μέλλον; Είστε αισιόδοξη;

Βεβαίως! Το λέω συχνά στα παιδιά που έρχονται εδώ για ξενάγηση. Αν κάποιος θέλει να μάθει για κάτι που συνέβη στο χωριό του ή στη Λάρισα ή στους παππούδες του, δε θα το βρει ποτέ στο διαδίκτυο. Σε δυο μέρη μπορεί να το βρει: ή στα αρχεία της εφημερίδας ή στη βιβλιοθήκη. Το χαρτί είναι κάτι που μένει.

- Υπάρχουν θέματα που σκέφτεστε αν θα πρέπει να τα δημοσιεύσετε;

Πολύ καλή ερώτηση! Μερικά θέματα μπορεί να είναι πολύ ευαίσθητα, ως προς το χειρισμό, όχι βέβαια να αποκρύψουμε στοιχεία. Για παράδειγμα ένα πολύ άσχημο τροχαίο δυστύχημα, δε δημοσιεύουμε φωτογραφία. Χρειάζεται μια ισορροπία, ένα ήθος.

- Αν ένα θέμα θίγει τα κακώς κείμενα μιας περιοχής, μιας αυτοδιοίκησης για παράδειγμα, μπορεί να επηρεάσει κάποιος με εξουσία και να σταματήσει τη δημοσίευση μιας είδησης;

Η απάντηση είναι ότι η δημοσιογραφία είναι η τέταρτη εξουσία γιατί ο ρόλος της είναι να δημοσιοποιεί για να μπορεί μετά η δικαστική εξουσία να παρέμβει. Σε ό,τι αφορά την εφημερίδα «Ελευθερία», αυτό που διδαχτήκαμε και μας άφησε ως κληρονομιά ο εκδότης είναι ότι η εφημερίδα ανήκει στην πόλη, ο καθένας πολίτης μπορεί να γράψει την καταγγελία και μπορεί να απαντήσει ο δήμαρχος και πάντα η πόρτα της εφημερίδας είναι ανοιχτή στον καθένα.

- Πως αποφάσισαν να ονομάσουν την εφημερίδα ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ;

Έχει να κάνει με την εποχή που κυκλοφόρησε η εφημερίδα ανάμεσα σε πολέμους σε δύσκολες καταστάσεις και η ελευθερία ήταν το ζητούμενο. Η ελευθερία του λόγου ήταν ένα κοινωνικό αίτημα...

- Είστε από τις εφημερίδες που αντέχετε πάρα πολλά χρόνια, τι δυσκολίες αντιμετωπίζει σήμερα η εφημερίδα και πως τις ξεπερνάτε;

Μια δυσκολία που αναφέραμε ήδη είναι ότι ο κόσμος στρέφεται στο ίντερνετ, άρα δεν αγοράζει το χαρτί και μειώνονται οι πωλήσεις. Αυτό το αντισταθμίζουμε, προσπαθώντας να είναι η εφημερίδα μας τοποθετημένη σε περισσότερα σημεία πώλησης, να έχουμε καλύτερη παραγωγή ειδήσεων, ώστε ο κόσμος να ενδιαφέρεται να πάρει την εφημερίδα. Και τέλος, ένα έσοδο που αντισταθμίζει είναι η διαφήμιση. Οι εφημερίδες έχουν έσοδα από τις διαφημίσεις και κυνηγάμε τη διαφήμιση. Επομένως, καλό περιεχόμενο, καλή δημοσιογραφία, πωλήσεις και διαφήμιση.

Ώρα για μαγειρική...!

Ονομάζομαι Βασίλης Σιώμος, είμαι μαθητής της Ε' τάξης του Δημοτικού Σχολείου Πυργετού και θα σας παρουσιάσω μία συνταγή που φτιάχνω κάθε χρόνο με τη μαμά μου. Η συνταγή είναι εύκολη και πολύ νόστιμη και είναι τα μελομακάρονα.

Μελομακάρονα

Υλικά

- 3 ποτήρια λάδι
- 1 ποτήρι ζάχαρη
- 1 ποτήρι χυμό πορτοκάλι
- 1 φλιτζάνι κονιάκ
- ξύσμα πορτοκαλιού
- 1 κουταλάκι κανέλα
- 1 κουταλάκι γαρίφαλο
- 2 κουταλάκια μπέικιν
- 2 κουταλάκια σόδα
- αλεύρι περίπου στο 1 ½ κιλό

Για το σιρόπι:

- 2 ποτήρια νερό
- 2 ποτήρια ζάχαρη
- 3 κουταλιές της σούπας μέλι
- λίγο κονιάκ

Εκτέλεση

Ανακατέψτε το λάδι με τη ζάχαρη. Προσθέστε τον χυμό πορτοκάλι, τον κονιάκ, το ξύσμα πορτοκαλιού και την κανέλα γαρίφαλο με το μπέικιν και τη σόδα. Αφού ομογενοποιηθούν όλα τα παραπάνω υλικά, ρίχνω σιγά σιγά το αλεύρι και ζυμώνω μέχρι να ενωθούν και να γίνει μια εύπλαστη ζύμη.

- Πλάθετε σε σχήμα της αρεσκείας σας και τοποθετήστε σας σε ταψί.
- Ψήνεται σε προθερμασμένο φούρνο στον αέρα στους 160 βαθμούς.

Για το σιρόπι:

- Βράζετε το σιρόπι για 5 λεπτά. Αφαιρείτε τον αφρό και το ρίχνετε στο ταψί στα χλιαρά μελομακάρονα.

- Ελπίζω να δοκιμάσετε τη συνταγή και να σας αρέσει!

Ευχαριστώ πολύ!

Καλές γιορτές!!!

Βασίλης Σιώμος

Μαρμελάδα ακτινίδιο

Υλικά

- 1 κιλό ακτινίδιο
- 1 κιλό ζάχαρη

Χυμός από ένα λεμόνι

Εκτέλεση

Καθαρίζουμε τα ακτινίδια και τα κόβουμε σε μικρά κομμάτια ή τα λιώνουμε στο μπλέντερ. Βάζουμε το μείγμα σε κατσαρόλα και το βράζουμε σε μέτρια φωτιά. Ανακατεύουμε συχνά. Αφαιρούμε τον αφρό. Μετά από 20-25 λεπτά βρασμού προσθέτουμε τον χυμό λεμονιού. Βάζουμε λίγο στο πιατάκι, αν δεν απλώνει είναι έτοιμη. Αν όχι, βράζουμε 5 λεπτά ακόμη. Μοιράζουμε τη μαρμελάδα σε αποστειρωμένα βάζα, τα κλείνουμε και τα γυρίζουμε ανάποδα για 5 λεπτά. Διατηρούμε τα βάζα στο ψυγείο.

Ποιήματα

ΠΑΠΑ ΚΑΙ ΠΑΠΠΟΥΣ

Όταν ο παππούς και η γιαγιά μ' αγκαλιάζουν σφιχτά
νιώθω αγάπη, ζεστασιά και γαλήνη.

Όταν όμως ο παππούς και η γιαγιά δεν είναι εδώ
νιώθω λύπη, μοναξιά και φοβισμένη.

Γι' αυτό όποιος έχει κοντά τον παππού και τη γιαγιά,
αγάπη κι ευτυχία να τους δίνει.

Θα αγαπώ πάντα τη γιαγιά και τον παππού
όσο θα τους έχω κοντά μου.

Διότι όταν θα φύγουν θα είμαι μόνη
και δεν θα έχω κάποιον για αγκαλιά.

Φωτεινή Λουλούδη

ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΥΝ.....

Μια φορά κι έναν καιρό
σε ένα όμορφο χωριό
που το 'λεγαν Πυργετό,
υπήρχε ένα μικρό σχολειό, όμορφο και ζακουστό.

Τα παιδιά κει μέσα εφημερίδα 'φτιάχναν
πράγματα φανταστικά, όμορφα. ξεχωριστά.

Βγήκε το πρώτο φύλλο,
βγήκε και το δεύτερο, επεξεργάστηκαν το τρίτο
και να που βγήκε τώρα σ' αυτήν εδώ τη χώρα
το τρίτο το φυλλάδιο το θέλω εδώ και τώρα!

Το τρίτο φύλλο, αχ, να μην τέλειωνε μακάρι
μα ήρθε η ώρα να κλείσουμε με μια μεγάλη χάρη.
Το τέταρτο το φύλλο δεν αργεί να κυκλοφορήσει
με γέλια, αστεία κι άρθρα, για να σας κατακτήσει!

Ηλιάνα Γκαραγκούνη

Ο ΓΕΡΟ ΠΑΠΠΟΥΣ

Στην καρέκλα την παλιά
με τα κάτασπρα μαλλιά
να ο γερο παππούς κοιμάται

Μη μιλάτε μη μιλάτε

Ονειρεύεται γλυκά

μες στον ύπνο του γελά

Μη μιλάτε μην ξυπνήσει

γιατί το όνειρο θα σβήσει

κι είναι το όνειρο γλυκό

είναι τόσο μαγικό

ο παππούς βλέπει λιγάκι

πως ξανάγινε παιδάκι

Τι χαρά του πού και πού

Βλέπει ακόμα έναν παππού

να τον εκρατεί στα στήθια

να του λέει παραμύθια

Στην καρέκλα την παλιά

με τα κάτασπρα μαλλιά

να ο γέρο παππούς κοιμάται

μη μιλάτε μη μιλάτε.

Η κυρία Αλεξάνδρα Ντάβα Παναγιώτου θυμάται...

Ο ΓΑΙΔΑΡΑΚΟΣ

Μια φορά κι έναν καιρό

σε λιβάδι δροσερό

ένας γάιδαρος καθόταν

έτρωγε κι ευχαριστιόταν.

Μα για τύχη του κακή

ένας λύκος πάει εκεί.

-Γεια χαρά σου γαϊδαράκο

-Βρε καλώς το φιλαράκο.

-Ξέρεις άδεια είναι η κοιλιά μου

-Έλα βόσκησε κοντά μου

-Πώς; Να φάω χόρτο εγώ;

-Βλέπεις τίποτα άλλο εδώ;

-Ναι βλέπω εσένα.

-Πώς; θα φας εμένα;

-Ναι κι αρχίζω παρευθός!

-Άκου λύκε να χαρείς.

Αφού απόφαση έχεις πάρει

να με φας το φουκαριάρη

μην τουλάχιστον αρχίσεις

απ' τη μούρη μου, να ζήσεις.

Άρχισε με τα πισινά μου.

-Έχε χάρη φουκαρά μου.

Πάει ο λύκος από πίσω μια γερή

κλωτσιά του φέρνει

Τούμπες τρεις ο λύκος παίρνει.

Με τα δόντια του σπασμένα

με τα μούτρα του σχισμένα

τρέχει ουρλιάζοντας στο δάσος

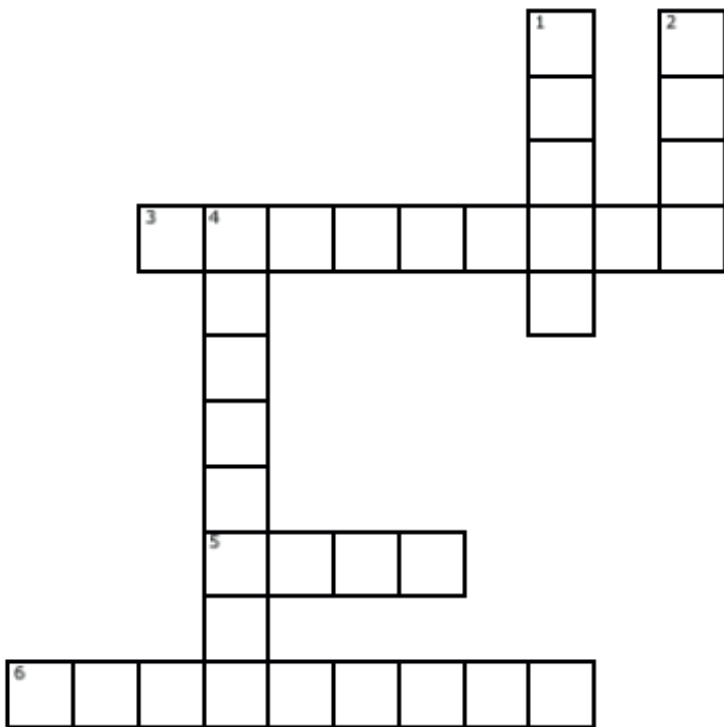
και ο γάιδαρος ο μπάσος

το τραγουδι αρχινά

κι αντηχούνε τα βουνά!

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ

ΚΡΥΠΤΟΛΕΞΟ

Δ	Ι	Α	Κ	Ο	Π	Ε	Σ
Ο	Α	Π	Α	Γ	Ω	Τ	Ο
Η	Β	Α	Ρ	Κ	Α	Τ	Π
Λ	Τ	Ο	Π	Ι	Μ	Ζ	Α
Ι	Λ	Ρ	Ο	Χ	Σ	Ξ	Ρ
Ο	Π	Δ	Υ	Β	Θ	Ο	Α
Σ	Ω	Ξ	Ζ	Κ	Α	Ε	Λ
Μ	Α	Γ	Ι	Ο	Π	Ν	Ι
Κ	Ο	Λ	Υ	Μ	Π	Ι	Α

Ασκήματα

Οριζόντια

- 3. Το αντίθετο του ανεβαίνω
- 5. Συνώνυμη της λέξης εκκλησία
- 6. Συνώνυμη της λέξης φτιάχνω

Κάθετα

- 1. Το αντίθετο του αργά
- 3. Το αντίθετο του κάτω
- 4. Το αντίθετο του δίπλα

- 1. Διακοπές
- 2. Τόπι
- 3. Παραλία
- 4. Παγωτό
- 5. Καρπούζι
- 6. Μαγιά
- 7. Ηλιος
- 8. Βάρκα
- 9. Κορόμπι

Σελίδα 1: Οι κυριότεροι τίτλοι.
 Σελίδα 2 - 3: Προβλήματα στο χωριό.
 Σελίδα 4: Ο Δημοτικός Κουκλοθίασος Τυριτόμπα
 Θεατρική Παράσταση «Πριγκίπισσα Καράμπου»
 Σελίδα 5 : Ημέρα Τρίτη Ηλικίας
 Σελίδα 6: Αναγέννηση Ολύμπου
 Γελοιογραφία
 Σελίδα 7: Τιμώντας την εθνική επέτειο του «ΟΧΙ»...
 Σελίδα 8: Πλησιάζοντας Χριστούγεννα...!
 Χριστουγεννιάτικες Μελωδίες στο Χωριό !
 Σελίδα 9: Εργαστήρι του Άη Βασίλη
 Ψωμί Παιδεία Ελευθερία

Σελίδα 10: Σκέψεις μιας μαθήτριας.
 Σελίδα 11: Έξω βγες, την οθόνη κλείσε τον κόσμο ανακάλυψε, ζήσε τις στιγμές!
 Σελίδα 12 - 15: Διαδικτυακός Εκφοβισμός και Τεχνητή Νοημοσύνη»
 Σελίδα 16 - 18: Έρευνα: Τα παραδοσιακά παιχνίδια.
 Σελίδα 19: Διαβάσαμε και σας προτείνουμε
 Σελίδα 20: Επίσκεψη του Δημοτικού Σχολείου Πυργετού
 στα γραφεία της εφημερίδας «Ελευθερία»
 Σελίδα 20 - 21: Συνέντευξη από τη δημοσιογράφο κ. Βλαχάκη
 Σελίδα 22: Συνταγές μαγειρικής
 Σελίδα 23: Ποιήματα
 Σελίδα 24: Κρυπτόλεξο - Σταυρόλεξο - Περιεχόμενα.

ΣΧΟΛΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

«ΤΟ ΠΟΛΥΧΡΩΜΟ ΑΕΡΟΣΤΑΤΟ»

ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΠΥΡΓΕΤΟΥ